

ባሪያው ያሸንፋል!

ማርቆስ 4:35-5:43

የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ የየትኛውም ሁኔታ ጌታና የየትኛውም ጠላት አሸናፊ ነው። እርሱን ካመንንና ትእዛዛቱን ከተከተልን፣ በፍጹም መፍራት የለብንም። ድል የተሰኘው ጭብጥ ይህንን ረዥም ክፍል ያስተሳስራል። ማርቆስ ኢየሱስ የፈጸማቸውን አራት ተአምራት የመዘገበ ሲሆን፣ እያንዳንዱ ተአምር ዛሬ ለእኛም ሳይቀር የጠላትን ሽንፈት ያውጃል።

1. ድል በአደጋ ላይ (ማርቆስ 4:35-41)

«በዚያም ቀን» የሚለው ኢየሱስ «የመንግሥቱን ምሳሌዎች» የተናገረበትን ዕለት ያመለክታል። እርሱ ለደቀ መዛሙርቱ ቃሉን ሲያስተምር የቆየ ሲሆን፣ አሁን ምን ያህል እንደ ተገነዘቡ በተግባራዊ መንገድ ሊፈትናቸው ፈለገ። ምክንያቱም አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል በሚሰማበት ጊዜ በሕይወቱ ውስጥ እምነት መፈጠር አለበት (ሮሜ 10:17)። እምነት ደግሞ ሁል ጊዜም መፈተን አለበት። አስፈላጊው ነገር አንድ ትምህርት መማር ወይም ትምህርቱን ደግሞ ለመናገር መቻል ብቻ አይደለም። በተጨማሪም፣ የተማርነውን በእምነት ተግባራዊ ልናደርግ ይገባል። እግዚአብሔር መከራ ወደ ሕይወታችን እንዲመጣ ከሚፈቅድባቸው ምክንያቶች አንዱ ይኼ ነው።

ኢየሱስ ማዕበል እንደሚነሣባቸው አውቆ ነበርን? በሚገባ ያውቅ ነበር! ማዕበሉ የዚያን ዕለቱ ሥርዓተ ትምህርት አንዱ ክፍል ነበር። ይህም ደቀ መዛሙርቱ አስፈላጊነቱን ያልተገነዘቡትን ትምህርት እንዲረዱ አስችሏቸዋል። ይኸውም በሕይወት ማዕበሎች ውስጥ በኢየሱስ ሊታመኑ እንደሚችሉ ነው። ብዙ ሰዎች ማዕበሎች ወደ ሕይወታቸው የሚመጡት እግዚአብሔርን በማይታዘዙበት ጊዜ ብቻ እንደሆነ ይመስላቸዋል። ይህ ግን ሁል ጊዜም እውነት አይደለም። ዮናስ

ማዕበል የገጠመው እግዚአብሔርን ባለመታዘዙ ሲሆን፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን እግዚአብሔርን በመታዘዛቸው ማዕበል ገጥሟቸዋል።

ከገሊላ ባሕር መልክዓ ምድራዊ አቀማመጥ የተነሣ የኃይለኛ ማዕበሎች መነሣት ያልተለመደ ክስተት አልነበረም። በአንድ የበጋ ወቅት ከሰዓት በኋላ፤ ይህንኑ ባሕር በማቋርጥበት ጊዜ እስራኤላዊ አስጉብኚዬን፤ እንዲህ ዓይነት ማዕበል አጋጥሞት ያውቅ እንደሆነ ጠየቅሁት። እርሱም እጆቹን እያወራጨ፤ ራሱንም እየነቀነቀ፤ «አዎ አጋጥሞኛል! ሁለተኛ ግን እንዲያጋጥመኝ አልፈልግም!» ሲል መለሰልኝ።

እንደ ደቀ መዛሙርቱ የካበተ ዓሣ የማጥመድ ልምድ ያላቸውን ሰዎች ካሰጋቸው በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ማዕበል አደገኛ መሆን አለበት። ሁኔታው አደገኛ ቢመስልም እንኳ በመርከቢቱ ከነበሩት ሰዎች አንዳቸውም መፍራት እንዳልነበረባቸው የሚያስረዱ ቢያንስ ሦስት ምክንያቶች አሉ።

በመጀመሪያ ደረጃ፤ ከባሕር ማዶ እንደሚሻገሩ ኢየሱስ ቃል ገብቶላቸው ነበር (ማር. 4:35)። ትእዛዛቱ ሁልጊዜም ማስቻያዎቹ በመሆናቸው ዕቅዶቹ ተግባራዊ እንዳይሆኑ የሚያግድ ምንም ነገር አልነበረም። ጌታ መንገዱ ቀላል እንደሚሆን ሳይሆን፤ ከታቀደ መድረሻ መገኘታቸው እንደ ማይቀር ዋስትና ሰጥቷቸው ነበር።

ሁለተኛ፤ ጌታ ራሱ ከእነርሱ ጋር እስካለ ድረስ ምን ያስፈራቸዋል? ቀደም ሲል በተአምራቱ አማካኝነት ኃይሉ ሲገለጥ ስለተመለከቱ፤ ሁኔታውን ሊቆጣጠር እንደሚችል ሙሉ በሙሉ ሊተማመኑበት ይገባ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ የሁሉም ሁኔታዎች ጌታ መሆኑን አልተገነዘቡም ነበር።

በመጨረሻም፤ በዚያው ማዕበል ውስጥ ኢየሱስ ሳይረበሽ በሰላማዊ ሁኔታ መገኘቱን ሊመለከቱ ይችሉ ነበር። ይኼ እውነት ብቻ ሊያበረታታቸው ይገባ ነበር። ኢየሱስ በእግዚአብሔር ፈቃድ በመሆኑ አብ እንደሚጠነቀቅላቸው ያውቅ ነበር። ስለሆነም፤ የሽልብታ እንቅልፍ ተኛ። ዮናስ ከእግዚአብሔር እየኮበለለ ሳለ ያንቀላፋው እውነተኛ ያልሆነ የዋስትና ስሜት ስለነበረው ነበር።

ኢየሱስ ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ እውነተኛ ዋስትና ስለነበረው አንቀላፋ። «በሰላም እተኛለሁ አንቀላፋለሁም፤ አቤቱ፤ አንተ ብቻህን በእምነት አላድረኸኛልና» (መዝ. 4:8)።

እኛም የሕይወት መከራ ሲገጥመን እምነት የሌላቸውን ደቀ መዛሙርት ለመምሰል ምን ያህል ጊዜ አስበን ይሆን? «ጌታ ሆይ፤ ስንጠፋ አይገድህምን?» ብለን የጮኸነው? በእርግጥ ይገደዋል! ከተኛበት ተነሥቶ ማዕበሉን ገሠጸው። ወዲያውም ጸጥታ ሰፈነ። ነገር ግን ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ በማሰኘት ብቻ አላበቃም። ምክንያቱም ትልቁ አደጋ የደቀ መዛሙርቱ አለማመን እንጂ ነፋስ ወይም ማዕበል አልነበረም። አደገኞቹ ችግሮቻችን በውስጣችን እንጂ በአካባቢያችን የሚገኙ አይደሉም። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን በመጠኑ ገሥጸ «እንዴትስ እምነት የላችሁም?» ያለውም ለዚሁ ነው። ምንም እንኳን ቃሉን ሲያስተምር የሰሙና ተአምራት ሲሠራ የተመለከቱ ቢሆኑም፤ እምነት አልነበራቸውም። ፍርሃት ያስከተለባቸው እምነተ ቢስነታቸው ነበር። ፍርሃታቸው ኢየሱስ ለእነርሱ ግድ ይኖረው እንደሆነ እንዲጠራጠሩ አደረጋቸው። እኛም ልባችን ባለማመን እንዳይሞላ መጠንቀቅ አለብን (ዕብ. 3:12)።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን በለመዱት የገሊላ ባሕር አካባቢ ካስተማራቸው በርካታ ትምህርቶች አንዱ ይኼ ነበር። እያንዳንዱ ትምህርት ደግሞ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አዳዲስና ግሩም እውነቶችን ይገልጥ ነበር። ኢየሱስ ኃጢአትን የማስተሰረይ፤ አጋንንትን የማስወጣትና በሽታን የመፈወስ ሥልጣን እንደነበረው ቀደም ብለው ያውቁ ነበር። አሁን ደግሞ በነፋስና በማዕበል ላይ ሥልጣን እንደነበረው ተገነዘቡ። በመሆኑም፤ ከእንግዲህ የሚፈሩበት ምክንያት አይኖራቸውም ማለት ነው። ጌታቸው ሁሉንም ሁኔታ ባለማቋረጥ ይቆጣጠር ነበርና ነው።

2. ድል በአጋንንት ላይ (ማርቆስ 5:1-20)

ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከባሕር ማዶ ሲደርሱ፤ አጋንንት ያደሩባቸውን ሁለት ሰዎች አገኙ (ማቴ. 8:28 አንብብ)። በተለይ አንደኛው ግለሰብ በጣም ይጮኸና ይረብሽ ነበር። ይህ ትዕይንት «ዘመናዊ ሥልጣኔ» ላይ ደርሰዋል በሚባሉት የምዕራባውያን

አገሮች ውስጥ ለሚኖሩ ሰዎች ሊታመን የማይችል ቢመስልም፤ ሚሲዮናውያን በአገልግሎት በሚሄዱባቸው አገሮች የሚያጋጥማቸው ዓይነት ነው። እንዲያውም፤ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች በዛሬው «ዘመናዊ ማኅበረሰብ» ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች በብዛት በአጋንንት እየተያዙ መሆኑን ያስረዳሉ።

በዚህ ትዕይንት ውስጥ ሦስት የተለያዩ ኃይሎች በሥራ ላይ ተሰማርተው እንመለከታለን። እነዚህም ሰይጣን፤ ማኅበረሰቡና አዳኙ ናቸው። እነዚህ ሦስት ኃይላት ዛሬም የሰዎችን ሕይወት ለመቆጣጠር እየጣሩ በዓለማችን ውስጥ በመሥራት ላይ ናቸው።

በመጀመሪያ፤ ሰይጣን በሰዎች ላይ የሚያደርሰውን ችግር እንመለከታለን። ሰይጣን የማጥፋት ዓላማ ያለው ሌባ ነው (ዮሐ. 10:10፤ በተለይ ራእይ 9:11ን አንብብ)። አጋንንት እንዴት ወደ እነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ገብተው እንደ ተቆጣጠሯቸው አልተገለጸም። ምናልባትም ራሳቸውን ለኃጢአት አሳልፈው በመስጠታቸው ይሆናል። አጋንንት «ርኩሳን መናፍስት» በመሆናቸው፤ ኃጢአትን መሥራት ወደሚያዘውትሩ ሰዎች ሕይወት በቀላሉ ሊዘልቁ ይችላሉ።

እነዚህ ሁለት ሰዎች ራሳቸውን ለሌባው ሰይጣን አሳልፈው በመስጠታቸው ሁሉንም ነገር አጥተዋል። ቤቶቻቸውን፤ የቤተሰቦቻቸውንና የወዳጆቻቸውን ኅብረት አጥተዋል። ዕርቃናቸውን በመቃብር አካባቢዎች እየሮጡ ክብራቸውን አጥተዋል። ራሳቸውን መቆጣጠር ተስኟቸው እየጮኹና ሰውነቶቻቸውን እየቆራረጡና የአካባቢውን ነዋሪዎች እያስበረገጉ እንደ እንስሳት ይበራሉ። ሰላማቸውንና የኑሮ ዓላማቸውን አጥተዋል። ኢየሱስ ሊያድናቸው በማዕበል ውስጥ ባይመጣ ኖሮ በዚሁ ሁኔታ ይቀጥሉ ነበር።

የሰይጣንን አጥፊ ኃይል ማናናቅ የለብንም። ጠላታችን ስለሆነ፤ ከተቻለው ሁላችንንም ሊያጠፋን ይፈልጋል። እንደሚያገሣ አንበሳ፤ ሊውጠን ይሻል (1ኛ ጴጥ. 5:8-9)። በሚያምኑ ሰዎች ሕይወት ውስጥ አድሮ «የዓመፃ ልጆች» የሚያደርጋቸው ሰይጣን ነው (ኤፌ. 2:1-3)። በጌርጌሴኖን

መቃብር አካባቢ የነበሩት ሁለት ሰዎች ሰይጣን በሰዎች ላይ ሊያደርስ የሚችለውን ከፍተኛ አደጋ የሚያሳዩ ምሳሌዎች ናቸው። ሰይጣንን ለመቃወምና ከእርሱ ለመራቅ የእነርሱን ባሕርይ መመልከቱ በቂ ነው።

ብዙ ተግባር ለማከናወን ባይችልም፣ በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ይሠራ የነበረው ሁለተኛው ኃይል ማኅበረሰቡ ነበር። በዚህ ሁሉ ችግር ውስጥ ማኅበረሰቡ የሚያደርገው ነገር ቢኖር ሰዎቹን ለብቻቸው መነጣጠል፣ ማስጠበቅና ካስፈለገም ማሰር ነበር (ሉቃስ 8:29)። ሕዝቡ ብዙውን ጊዜ እነዚህን ሰዎች ቢያስሩም፣ ሰይጣን ሰንሰለቶቻቸውን የሚበጣጥሱበትን ኃይል ሰጥቷቸዋል። ሰዎቹን ለመግራት የተደረገው ጥረት ሁሉ ሊሠራ አልቻለም። ግሩም ሳይንሳዊ ውጤቶችን ያስመዘገበው ማኅበረሰብ ዛሬም ሰይጣንና ኃጢአት የሚያስከትሏቸውን ችግሮች ሊቋቋም አይችልም። ማኅበረሰቡ የተወሰነ የመቋቋምና የጥበቃ ጥረቶችን በማድረጉ እግዚአብሔርን ብናመሰግንም፣ ማኅበረሰቡ ለዘለቄታው ለእነዚህ ችግሮች መፍትሔ በመስጠት ሰይጣን ያሸበራቸውን ሰለባዎች ነፃ ሊያወጣ እንደማይችል እንገነዘባለን።

ይህም ሦስተኛው ኃይል ወደ ሆነው አዳኙ ያመጣናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእነዚህ ሰዎች ምን አደረገላቸው? በመጀመሪያ ደረጃ፣ ከፍቅሩ የተነሣ በማዕበል ውስጥ አልፎ መጣላቸው። አንዳንዶች ማዕበሉን ያስነሣው ሰይጣን መሰላቸው። ለዚህም ምክንያቱ ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ ለማሰኘትና አጋንንትን ለማስወጣት ተመሳሳይ ቃላት በመጠቀሙ ነው (ማርቆስ 1:25ን ከ4:39 ጋር አነጻጽር)። ምናልባት ሰይጣን ኢየሱስን ለማጥፋት ወይም የእርሱን አገልግሎት ወደሚፈልጉት ሰዎች እንዳይደርስ ለመቋቋም እየሞከረ ይሆናል። ነገር ግን ጌታ ወደ መቃብሩ ስፍራ መጥቶ ሰዎቹን ነፃ እንዳያወጣ የሚከለክለው ኃይል ሊገኝ አልቻለም።

ኢየሱስ ወደ ሰዎቹ መምጣት ብቻ ሳይሆን፣ ቃልን በመናገር እነርሱም እንዲናገሩ ፈቅዶላቸዋል። የአካባቢው ሰዎች ሁለቱን ሰዎች ያገለገሏቸው ሲሆን፣ ኢየሱስ ግን በፍቅርና በአክብሮት ተቀብሏቸዋል። እርሱ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን ነበር የመጣው (ሉቃስ 19:10)።

አጋንንቱ በግለሰቡ በኩል በተናገሩ ጊዜ፣ የሚያምኑበትን ነገር መናገራቸው አስገራሚ ነው። አጋንንት እምነት አላቸው። ለሚያምኑበትም ነገር ይንቀጠቀጣሉ (ያዕ. 2:19)። ነገር ግን እምነታቸውም ሆነ ፍርሃታቸው ሊያድናቸው አይችልም። አጋንንት፣ በእነርሱ ላይ ሥልጣን ያለው ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ያምናሉ። አንድ ቀን ወደ ሲኦል የሚወርዱ በመሆናቸውና በፍርድ እውነታ ያምናሉ (ማቴ. 8:29 አንብብ)። ይህ ዛሬ ብዙ ሃይማኖተኞች ከሚያምኑት የበለጠ ነው!

መጽሐፍ ቅዱስ በየትኛውም ስፍራ በአጋንንት ስለ መያዝ ሥነ ልቡናዊም ሆነ አካላዊ ማብራሪያ አይሰጥም። ከኢየሱስ ጋር የተነጋገረው ግለሰብ በአጋንንት ሌጌዎን (ጭፍራ) ቁጥጥር ሥር ነበር። በሮም መንግሥት አንድ ሌጌዎን እስከ 6,000 ሰዎችን ይይዝ ነበር። ግለሰቡ በሺዎች የሚቆጠሩ ርኩሳን መናፍስት ቀንና ሌሊት እያሠቃዩት ያሳለፈውን የሰቀቀን ሕይወት ማሰቡ አስፈሪ ነው። ሌላኛውም አጋንንት ያደሩበት ግለሰብ ተመሳሳይ ሥቃይ እንደ ደረሰበት ጥርጥር የለውም።

ሰይጣን እነዚህን ሰዎች ለማጥፋት ሲሞክር፣ ኢየሱስ ግን ነፃ ሊያወጣቸው መጣ። አጋንንት በጸሎትም ያምናሉ። ምክንያቱም የሥቃይ ስፍራ ወደ ሆነው ወደ ጥልቁ እንዳይልካቸው ኢየሱስን ለምነውታል (ማር. 5:7፤ ሉቃስ 8:31)። አጋንንት የኢየሱስን ዕቅድ አለማወቃቸው የሚያበረታታ ነገር ነው። ይህም እግዚአብሔር እስካልገለጠለት ድረስ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ሊያውቅ እንደማይችል ያሳያል። እንዲያውም፣ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ይቅርና የአማኙን አእምሮ ሊያነብ እንደሚችል የሚያመለክት አሳብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልተጠቀሰም።

ማርቆስ 5 ስለ ሦስት ጥያቄዎች ይናገራል። እነዚህም፣ አጋንንት ኢየሱስ ወደ እርያዎቹ እንዲሰዳቸው መጠየቃቸው (ቍ. 12)፣ ሕዝቡ ኢየሱስ አካባቢውን ለቅቆ እንዲሄድ መጠየቃቸው (ቍ. 17) እና ከአጋንንት እስራት ነፃ ከወጡት ሰዎች አንደኛው ኢየሱስን ለመከተል መጠየቁ (ቍ. 18) ናቸው። ጌታችን የመጀመሪያዎቹን ሁለት ጥያቄዎች ቢያሟላም፣ ሦስተኛውን ግን ውድቅ አድርጓል።

ኢየሱስ 2,000 እርያዎችን የማጥፋትና የእርያዎቹ ባለቤቶች ምናልባትም ለኪሣራ እንዲዳረጉ የመፍቀድ መብት አለውን? ሰዎቹ አይሁዶች ከሆኑ፤ ንጹሐን ካልሆኑ እንስሳት ምድብ ውስጥ የሚገኙትን እርያዎች የማሳደግና የመሸጥ መብት አልነበራቸውም። ነገር ግን አካባቢው የአሕዛብ ግዛት ስለሆነ፤ ሰዎቹ አሕዛብ ሳይሆኑ አይቀሩም።

ኢየሱስ አጋንንቱን ወደ ጥልቁ፤ ወደ እርያዎቹ ወይም ወደ ፈለገው ሌላ ስፍራ የመላክ ነጻነት አለው። ነገር ግን ለምን ወደ እርያዎቹ ሰደዳቸው? ይህንን በማድረግ፤ በስፍራው የነበሩት ሰዎች ሁለቱ ግለሰቦች በተአምር ከአጋንንት እስራት መፈታታቸውን ይመለከቱ ነበር። የእርያዎቹ መጥፋት የአጋንንቱን መወገድ ለሁለቱ ሰዎችም ያረጋግጥ ነበር። ከሁሉም በላይ ግን፤ ለእነዚህ ክርስቶስን ላልተቀበሉት ሰዎች የ2,000 እርያዎች በባሕር ውስጥ መስጠም ለሰይጣን እርያዎች እንደ ሰዎች ሁሉ ተስማሚዎች መሆናቸውን ያረጋግጥላቸዋል። እንዲያውም፤ ሰይጣን ሰውን ወደ እርያነት ሊለውጠው ይችላል! ጌታ ሕዝቡን ሰይጣንና ኃጢአት ከሚያደርሱባቸው አደጋዎች እንዲጠነቀቁ እያሳለበ ነበር። ይህ «የኃጢአት ደመወዝ ሞት» መሆኑን የሚያሳይ ሥዕላዊ ስብከት ነበር።

የእርያዎቹ እረኞች ለደረሰው ጥፋት ሊጠየቁ ስላልፈለጉ፤ በፍጥነት ርጠው በመሄድ ለእርያዎቹ ባለቤቶች ስለተከሰተው ሁኔታ አስረዱ። ባለቤቶቹ በደረሱ ጊዜ የሁለቱን ሰዎች መለወጥ አይተው ፈሩ። ዕርቃናቸውን ወዲያ ወዲህ በመሯሯጥ ፈንታ ሰዎቹ በጤነኛ አእምሮ ልብስ ለብሰው ተቀምጠው ነበር። አዲስ ፍጥረት ሆነው ነበር (2ኛ ቆሮ. 5:17)።

የእርያዎቹ ባለቤቶች ኢየሱስ ከአካባቢያቸው ለቅቆ እንዲወጣ የጠየቁት ለምን ነበር? እዚያው ሆኖ ሌሎች ችግረኞችን እንዲረዳ ለምን አልጠየቁትም? የባለቤቶቹ ዋንኛ ፍላጎት ንግድ ብቻ ነበር። በመሆኑም፤ ኢየሱስ ብዙ ከቆየ በአካባቢው ኢኮኖሚ ላይ ተጨማሪ ውድመት እንዳያስከትል ሰግተው ነበር። ጌታችን ባልተፈለገበት ስፍራ የመቆየት ፍላጎት ስላልነበረው፤ አካባቢያቸውን ለቅቆ ሄደ። እነዚህ ሰዎች ያጡት ዕድል ምንኛ ታላቅ ነበር!

ኢየሱስ ነፃ የወጣው ግለሰብ እንዳይከተለው የፈለገው ለምን ነበር? ግለሰቡ ጥያቄውን ያነሣው ለጌታችን ከነበረው ፍቅር ሳቢያ ሲሆን፤ ይህም ታላቅ ምስክርነት ነበር። ኢየሱስ ግን ሰውዬው በወዳጆቹና በቤተሰቡ አካባቢ ስለ አዳኙ መመስከሩ የበለጠ ጠቃሚ መሆኑን ያውቅ ነበር። ምክንያቱም ውጤታማ ክርስቲያናዊ ሕይወት መጀመር ያለበት ሰዎች በጣም በሚያውቁን አካባቢ ነበር። በዚህ ስፍራ እግዚአብሔርን ካከበርን፤ በሌላ ስፍራ ለማገልገል ልናስብ እንችላለን። ይህ ሰው ለአሕዛብ ካገለገሉት ቀደምት ሚሲዮናውያን አንዱ ሊሆን በቅቷል። ኢየሱስ አካባቢውን ለቅቆ ለመውጣት ቢገደድም፤ የተፈወሰው ሰውዬ እዚያው ቀርቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ኃይል እውነተኛ ምስክርነት ሰጥቷል። በዚህ ግለሰብ ምስክርነት ከአሕዛብ ብዙዎቹ በአዳኙ አምነዋል ብለን ተስፋ እናደርጋለን።

3. ድል በበሽታ ላይ (ማርቆስ 5:21-34)

የአንድ አካባቢ ሕዝብ በኢየሱስ መሄድ እፎይታ ሲሰማው፤ የሌላ አካባቢ ሕዝብ ግን ወደ አገሩ ወደ ቅፍርናሆም ሲመለስ ለመቀበል እየተጠባበቀ ነበር። ከእነዚህም መካከል በተለይ ሁለት ሰዎች ሊያገኙት ችሉለው ነበር። እነርሱም ልጁ ልትሞት የምታጣጥርበት ኢያኢሮስ የተባለ ሰውና በስሟ ያልተጠቀሰችው በማይድን በሽታ የተለከፈች ሴት ነበሩ። መጀመሪያ ወደ ኢየሱስ የቀረበው ኢያኢሮስ ቢሆንም፤ ኢየሱስ ግን መጀመሪያ የረዳው ሴቲቱን ነበር። ስለሆነም፤ ከእርሷ እንጀምራለን።

በእነዚህ ሁለት ሰዎች መካከል የነበረው ልዩነት በጣም የተራራቀ ሲሆን፤ የክርስቶስን ፍቅርና ምሕረት ስፋት ያሳያል። ኢያኢሮስ ትልቅ ሰውና የምኩራብ አለቃ ሲሆን፤ ሴቲቱ ግን «ተራ ሰው» ነበረች። ኢየሱስ ግን ሁለቱንም ተቀብሎ ረድቷቸዋል። ኢያኢሮስ ለአሥራ ሁለት ዓመታት ደስታ ስትመግበው የኖረች ልጁን ሊያጣ ተቃርቦ ነበር (ቍ. 42)፤ ሴቲቱ ደግሞ ለአሥራ ሁለት ዓመታት ሲያሠቃያት ከነበረው በሽታ የተነሣ የመኖር ተስፋዋ የመነመነ ነበር። ኢያኢሮስ የምኩራብ አለቃ በመሆኑ ሀብታም ሳይሆን አልቀረም። ሀብቱ ግን ልጁን ከሞት ሊታደግለት አልቻለም ነበር። ሴቲቱ ቀድሞውን ለጉስቀልና ተዳርጋለች። ገንዘቧን ሁሉ ለሐኪሞች

በትከላክስም ማናቸውም ሊረዷት አልቻሉም። ኢያሲሮስም ሆነ ሴቲቱ ለችግሮቻቸው መፍትሔ ያገኙት ከኢየሱስ እግር ሥር ነበር (ቀሩ. 22 እና 33)።

ሴቲቱ መድኃኒት በሌለው የደም መፍሰስ በሽታ ተይዞ ከቀን ወደ ቀን እየከሰሰች ትሄድ ነበር። በየዕለቱ ብርታቷን ሲመጥ የኖረው ይህ በሽታ ምን ያህል አሠቃቂና አስጨናቂ እንደነበረ መገመት አያዳግትም። ለሐኪሞች ገንዘቧን ከፍላ መጨረሷ ያሳደረባትን ቅያሜና ድህነት ስትመለከት፣ እስከዚያን ጊዜ ድረስ እንዴት ጸንታ እንደቆየች ማለቡ አስገራሚ ነው። በዚህች ሴት ላይ ሌላም ጭነት ነበር። ይኸውም፣ በሕጉ መሠረት ይህች ሴት ርኩስ ስለሆነች፣ ከሃይማኖታዊም ሆነ ከማኅበራዊ ግንኙነቶች የተገለለች ነበረች (ዘሌዋ፣ 15 ከ19 ጀምሮ)። ሽክሟ ምንኛ ብርቱ ነበር!

ነገር ግን የከበቡትን ሰዎች እየሰነጣጠቀች ወደ ኢየሱስ በምትመጣበት ጊዜ በመንገዷ ላይ ምንም ዓይነት መሰናክል እንዲኖር አልፈቀደችም። ወደ እርሱ ላለመቅረብ ብዙ ማመካኛዎች ልትደረድር ትችል ነበር። ኢየሱስ እንዲረዳኝ ለመጠየቅ የሚያስችል ክብር የለኝም። ወይም «አሁን ከኢያሲሮስ ጋር እየሄደ ስለሆነ ላስቸግረው አልፈልግም» ልትል ትችል ነበር። እስከ አሁን ያደረገችው ጥረት ሁሉ እንዳልተሳካላት በማሰብ አሁንም መሞከሩ ዋጋ እንደማይኖረው ልትናገር ትችል ነበር። ወደ እነዚያ ሐኪሞች ሁሉ ከሄደች በኋላ በመጨረሻው ላይ ወደ ኢየሱስ መምጣቱ «ባጣ ቆየኝ» ዓይነት ይሆንብኛል ልትልም ትችል ነበር። ነገር ግን ሁሉንም ማመካኛዎች ወደ ጐን ትታ በእምነት ወደ ኢየሱስ መጣች።

የዚህች ሴት እምነት እንዴት ያለ ነበር? ደካማ፣ ዓይነ አፋርና ምናልባትም አጉል እምነት ነበር። ለመዳን ልብሱን መንካት እንዳለባትም ደጋግማ ስታሰላስል ነበር (3:10፤ 6:56 አንብብ)። ሌሎች በኢየሱስ መፈወሳቸውን ሲናገሩ ስለሰማች (5:27)፣ ወደ አዳኙ ለመድረስ ታላቅ ጥረት አደረገች። ኢየሱስም አላስቀየማትም። ምንም እንኳ እምነቷ ደካማ ቢሆንም፣ ኢየሱስ እምነቷን በማክበር ከሕመሟ ፈወሳት።

እዚህ ጋ ለሁላችንም የሚጠቅም ትልቅ ትምህርት አለ። ሁሉም ሰው እኩል የእምነት ደረጃ ባይኖረውም፤ ኢየሱስ እምነታችን ምንም ያህል ደካማ ቢሆንም ምላሽ ይሰጣል። በእርሱ በምናምንበት ጊዜ፤ ኢየሱስ ኃይሉን ለእኛ ስለሚያካፍል አንድ ነገር ይከሰታል። በዚያ ሕዝብ መካከል ከኢየሱስ ጋር እየተጓዙ ሲያልፉ ቆይተው ምንም ዓይነት ተአምር ያልደረሰላቸው ብዙ ሰዎች ነበሩ። ለምን? ምክንያቱም እምነት አልነበራቸውም? ኢየሱስን ማጀብ ሌላ፤ በእርሱ ማመን ደግሞ ሌላ ነው።

ሴቲቱ ከተፈወሰች በኋላ በሕዝቡ መካከል ተደብቃ ልትሰወር ስትሞክር፤ ኢየሱስ መለሳት። ፍቅርን በተሞላ ሁኔታ ሴቲቱ እግዚአብሔር ስላደረገላት ተአምር ግሩም ምስክርነት እንድትሰጥ አደረገ። ኢየሱስ በሰዎች ፊት ያነጋገራት ለምን ነበር? ማንም ሳያውቅ ለምን ወደ ቤቷ እንድትመለስ አላደረገም?

በአንድ በኩል፤ ይህንን ያደረገው ለራሷ በማሰብ ነበር። እርሱ ለእርሷ ከፈዋሽ ሊበልጥላት ፈለገ። አዳኛኗ ንጹህ ሊሆን ወደደ። ፊቱን ቀና ብላ እንድትመለከት፤ ፍቅሩን እንድትሞቅና ፍቅር የተሞላባቸውን የማረጋገጫ ቃላት እንድትሰማ ፈለገ። ከእርሷ ጋር ተነጋግሮ በጨረሰ ጊዜ፤ ከሥጋዊ ፈውስ የበለጠ ነገር አገኘች። «ልጄ ሆይ፤» ብሎ በመጥራት በሰላም ቡራኬ አሰናበታት (ቊ. 34)። «እምነትሽ አድኖሻል» የሚለው ዓረፍተ ነገር ሥጋዊ ፈውስ ከማግኘት ያለፈ መልእክት ያስተላልፋል። ኢየሱስ መንፈሳዊ ፈውስም ሰጥቷታል።

በሕዝብ ፊት ያነጋገራት ለኢያሊሮስም ጭምር በማሰብ ነበር። ልጁ ለሞት ታጣጥር ስለነበር ሊያበረታታው ፈለገ። ሕዝቡ እያጨናነቀ ሳለ ይህች ሴት ጣልቃ ገብታ ወደ ኢያሊሮስ ቤት ፈጥነው እንዳይሄዱ አግዳቸው ነበር። ከወዳጆቹ አንዱ መጥቶ የልጅቱን መሞት ባረዳው ጊዜ፤ ኢያሊሮስ ነገረ ዓለሙ እንደ ጨለመ ሳያስብ አልቀረም። ጌታ ስለ እምነትና ሰላም ለሴቲቱ የተናገራቸው ቃላት እንደ ሴቲቱ ሁሉ ኢያሊሮስንም ሳያበረታቱት አልቀሩም።

በመጨረሻም ኢየሱስ ሴቲቱን በአደባባይ ያነጋገራት ምስክርነቷን ለሰዎች የማካፈልና እግዚአብሔርን የማክበርን

ዕድል እንድታገኝ በማሰብ ነበር። «እግዚአብሔር ያዳናቸው፤ ከጠላቶች እጅ ያዳናቸው ይናገሩ። . . . ቃሉን ላከ ፈወሳቸውም፤ ከጥፋታቸውም አዳናቸው። ለሰው ልጆች ስላደረገው ተአምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔርን ያመስግኑ» [መዝ. (107):2፤ 20-21]። ከሕዝቡ መካከል አንዳንዶቹ የሴቲቱን ምስክርነት ሰምተው በአዳኙ እንዳመኑ አይጠረጠርም። ወደ ቤቷ በደረሰች ጊዜም ለክርስቶስ መመስከር ምን እንደሆነ አውቃ ነበር።

4. ድል በሞት ላይ (ማርቆስ 5:35-43)

ለኢያሲርስ ወደ ኢየሱስ መጥቶ በአደባባይ እርዳታ መጠየቁ ቀላል ነገር አልነበረም። ኢየሱስን የሚቃወሙ የሃይማኖት መሪዎችም ሆኑ አንዳንድ የምኩራብ አለቆች የዚህ ዓይነቱን ተግባር አይደግፉም ነበር። ኢየሱስ በምኩራቦች ውስጥ ያስተማራቸውና ያደረጋቸው ነገሮች ጸሐፍትንና ፈሪሳውያንን አስቆጥተዋቸው ነበር። ከእነዚህም አንዳንዶቹ የኢያሲርስ ወዳጆች ሊሆኑ ይችላሉ። ኢያሲርስ ግን ከአጣብቂኝ ውስጥ በመግባቱ ምክንያት ወደ ኢየሱስ ለመምጣት ተገደደ። ብዙዎችም ወደ ኢየሱስ የሚመጡት እንዲህ ዓይነት የጭንቅ ጊዜ ሲደርስባቸው ነው። የወዳጆቹን ዝምድና አጥቶ ውድ ልጁን ለማዳን መረጠ።

ኢየሱስም ለኢያሲርስ ጥያቄ ምላሽ በመስጠት በደስታ ወደ ተሞላ ድል መምራቱ ግሩም ትዕይንት ነው። በዚህ ሁሉ ክስተት ውስጥ ነገሮችን የሚለውጡት የጌታችን ቃላት ናቸው። እስኪጌታ የተናገራቸውን ሦስት ነገሮች እንመልከት።

1) የእምነት ቃል (5:36)። በዚህ ነጥብ ላይ ኢያሲርስ ጓደኛውን ወይም ጌታ ኢየሱስን ማመን ነበረበት። የሚወዳት ልጁ እንደ ሞተች በሰማ ጊዜ ሁለመናው በኃዘን እንደ ተመታ የሚያጠራጥር አይሆንም። ኢየሱስ ግን፤ «አትፍራ። በእምነትህ ጽና» አለው (ቀጥተኛ ትርጉም)። በሌላ አገላለጽ፤ ኢየሱስ ይህን ሲል፤ «ወደ እኔ በመጣህ ጊዜ የተወሰነ እምነት ነበረህ። ለሴቲቱ ተአምራት ሳደርግ ባየህ ጊዜ ደግሞ እምነትህ ጨምሮ ነበር። አሁንም ተስፋ አትቁረጥ! ማመንህን ቀጥል!» ማለቱ ነበር።

ለኢያሊሮስ ልጁ በሕይወት ሳለችና ጌታም አብሮት ወደ ቤቱ እየሄደ ሳለ ማመን ይቀልለው ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ቤቱን ለመፈወስ ሲቆምና ጓደኛው መርዶ ይዞ ሲመጣ፤ ኢያሊሮስ እምነቱን ሊያጣ ተቃረበ። በኢያሊሮስ ላይ ብዙም ባንፈርድበት መልካም ነው። ሁኔታዎችና ስሜቶች ባጉበጡን ጊዜ እኛም ለጥርጣሬ በር ከፍተን ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሲዘገይ ለምን ይሆን ብለን አስበናል። ይህ ልዩ የእምነት ቃል የሚያስፈልገን በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ በምንገኝበት ጊዜ ነው። ይህንንም ከጌታ ዘንድ የምናገኘው ቃሉን ለማጥናት ጊዜ ስንሰጥ ነው።

2) የተስፋ ቃል (5:39)። ኢየሱስና ኢያሊሮስ ከቤቱ በደረሱ ጊዜ አይሁዳውያን አስለቃሾችን ተመለከቱ። እነዚህ የተካኑ (የታወቁ) አስለቃሾች ሰው በሞተበት ስፍራ ሁሉ ይገኙ ነበር። ሥራቸውም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በማልቀስ የሚቹን ዘመዶችና ወዳጆች መቀስቀስ ነበር። የእነዚህ አስለቃሾች ከቤቱ ውስጥ መገኘት ልጅቱ በትክክል ለመሞቷ ማረጋገጫ ነበር። ምክንያቱም የልጅቱ መሞት ባይረጋገጥ ኖሮ አስለቃሾቹ አይጠሩም ነበር።

ጌታችንም፡- «ልጅቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም» ሲል ለኢያሊሮስና ለባለቤቱ የተስፋ ቃል ሰጣቸው። ለአማኝ ሞት እንቅልፍን የመተኛት ያህል ነው። ምክንያቱም ሰውነቱ እስከ ትንሣኤ ቀን ያርፋልና (1ኛ ተሰ. 4:13-18)። መንፈስ ግን አይተኛም። አንድ አማኝ በሚሞትበት ጊዜ መንፈሱ ከሥጋው ተለይቶ (ያዕ. 2:26) ከክርስቶስ ጋር ለመሆን ይሄዳል (ፊልጵ. 1:20-23)። የጌታን መመለስና ትንሣኤ እየተጠበቀ የሚያንቀላፋው ሥጋችን ነው (1ኛ ቆሮ. 15:51-58)። ይህ ክርስቲያን ወዳጆቻችንንና ዘመዶቻችንን በሞት ላጣን ወገኖች ትልቅ መጽናኛ ነው። ይህ እርሱ ለእኛ የሰጠን የተስፋ ቃል ነው።

3) የፍቅርና የኃይል ቃል (5:41)። አለማመን በእግዚአብሔር ቃል ላይ ሲስቅ፤ እምነት ግን ቃሉን በመያዝ ኃይሉን ይለማመዳል። ኢየሱስ በዚህ ተአምር የሰዎችን ትኩረት ለመሳብ እየሞከረ አልነበረም። የልጅቱ ወላጆች ስሜት እንዳይጉዳ

ከመጠንቀቁም ባሻገር፤ በአስለቃሾቹ ምፀታዊ ባሕርይ አዝኖ ነበር። «ጣሊታ ቁሚ» የሚለው ዓረፍተ ነገር በአረማይክ ቋንቋ፤ «አንቺ ብላቴና ተነሽ» የሚል ፍች ነበረው። ከዚያም ኢየሱስ «እኔ» በሚለው ቃል ላይ አጽንኦት በመስጠት «እኔ እልሻለሁ» ሲል ተናገረ። ይህንንም ያደረገው መንፈሷ ወደ ሥጋዋ የተመለሰው በእርሱ ሥልጣን በመሆኑ ነበር (ሉቃስ 8:55)። እነዚህ ቃላት ሰው ሙታንን ለማስነሣት ሊጠቀም የሚችላቸው ምትሐታዊ ቀመሮች አልነበሩም።

ልጅቱ ከሞት ወደ ሕይወት መመለስ ብቻ ሳይሆን፤ ከበሽታዋም ተፈወሰች። ምክንያቱም ከአልጋዋ ተነሥታ በቤቱ ውስጥ ተመላልሳለች። አፍቃሪው ሐኪም በሁኔታው የተደነቁት ወላጆቿ የምትበላውን እንዲሰጧት ነገራቸው። ይህም በሽታዋ እንዳያገረሽባት በማሰብ የተናገረው ነበር። መለኮታዊ ተአምራት ምን ጊዜም የተለመዱትን ሰብአዊ እንክብካቤዎች ፍጹም ሊተኩ ባይችሉም ማድረግ ያለብንን አለማድረጋችን እግዚአብሔርን መፈታተን ይሆናል።

እንደ ቀደሙት ተአምራት ሁሉ፤ ኢየሱስ በዚህም ጊዜ የልጅቱን ከሞት መነሣት ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው (ማር. 1:44፤ 3:12)። ምናልባትም አስለቃሾቹ ልጅቱ ራሷን ስታ እንደነበረና ሙሉ ለሙሉ እንዳልሞተች የሚያመለክት ቃል ሳይናገሩ አልቀሩም። በእነርሱ አስተሳሰብ ምንም ዓይነት ተአምር አልተደረገም ነበር። አንድ ነገር እውነት መሆኑን ለማወቅ በሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ይረጋገጥ ይላል ሕጉ (ዘፍግ. 17:6፤ 19:15)፤ ይሁን እንጂ ይህ ተአምር ለመፈጸሙ አምስት ምስክሮች ነበሩ! ምንም እንኳን በወንጌላት ውስጥ ስለ እነርሱ የተጠቀሰ ተጨማሪ ዘገባ ባይኖርም፤ ኢየሱስና ባለቤቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናቸውን የሚያመለክት ምክንያት አለን። በሕይወት ዘመኗ ሁሉ ልጅቱ የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይል የምታሳይ ምስክር ነበረች።

በእርግጥ የእግዚአብሔር ባሪያ አደጋን፤ አጋንንትን፤ በሽታንና ሞትን ያሸንፋል። እነዚህ ተከታታይ ተአምራት ኢየሱስ ከራሱ ደቀ መዛሙርት ጀምሮ አጋንንት እስካደሩባቸው ግለሰቦች ድረስ

ሁሉንም ዓይነት ሰዎች እንዳገኘና እንደረዳ ያሳያሉ፤ ዛሬም እኛን ሲረዳ የሚችል አምላክ መሆኑን ያረጋግጡልናል።

ይህ ማለት ግን እግዚአብሔር ሁልጊዜም ሕዝቡን ከአደጋ ማዳን (የሐዋ. 12 አንብብ) ወይም ሁሉንም ዓይነት በሽታዎች መፈወስ አለበት ማለት አይደለም (2ኛ ቆሮ. 12:1-10 አንብብ)። ነገር ግን የመጨረሻው ሥልጣን በእርሱ እጅ እንደሆነና ምንም ነገር መፍራት እንደሌለብን ያሳያል። «በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን» (ሮሜ 8:37)።

የእግዚአብሔርን ባሪያ የሚያምን ሰው ይኖር ይሆን?

ማርቆስ 6:1-56

ቻርለስ ዳርዊን፣ «ሰውን ከሌሎች እንስሳት ከሚለዩት ነገሮች ሁሉ ምልዓት ያለው እምነት ብቻ ነው» ብሏል። ይህ አስተሳሰብ እውነት ከሆነ፣ እምነት የሌለው ሰው ከእንስሳት ጋር እኩል ነው ማለት ነው። የአግኖስቲክ ሰባኪ የሆነው ሮበርት ኢንግርሶል ከዚህ የተለየ አቋም በመያዝ አማኝ «በሳጥን ውስጥ እንደሚኖር ዝማሬ የሌለው ወፍ» መሆኑን ገልጿል። የዚህ ግለሰብ ቃላት ከሚያምን ይልቅ የማያምነውን ሰው በተሻለ ሁኔታ ይገልጻሉ።

በዚህኛው የማርቆስ ወንጌል ክፍል ከሚገኙት ጭብጦች አንዱ ወደ እግዚአብሔር ባሪያ የመጡት ሰዎች አለማመን ነው። የራሱን ደቀ መዛሙርት ጨምሮ፣ እነዚህ ሁሉ ሰዎች ኢየሱስን ለማመን የሚያስችሉ ብዙ ምክንያቶች ቢኖሯቸውም፣ ይህንኑ ከማድረግ ተቆጥበዋል። ይህንን ክፍል በምታጠናበት ጊዜ የዕብራውያን 3:12ን ጽኑ ምክር ልብ ብለህ አስተውል። «ወንድሞች ሆይ፣ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስከዳችሁ ክፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ።» እግዚአብሔር አለማመንን በጽኑ ስለሚጠላ፣ እኛም በዚህ ጉዳይ ላይ ጥንቃቄ ልናደርግ ይገባል።

1. በቅርብ የሚያውቁት ሰዎች አለማመን (ማርቆስ 6:1-6)

ኢየሱስ ከአንድ ዓመት በፊት ሕዝቡ ተቀባይነት ወደነፈጉትና ከምኩራብ ወደተባረረበት የናዝሬት ከተማ ተመልሶ መጣ (ሉቃስ 4:16-30)። ጌታ ለሕዝቡ ቃሉን በመስማት እምነው የሚድኑበትን ሌላ ዕድል መስጠቱ የጸጋ ሥራ ነበር። ይሁንና፣ የሕዝቡ ልብ አሁንም እንደ ጠጠረ ነበር። በዚህ ጊዜ ባያባርሩትም፣ ከቁም ነገር አልቆጠሩትም።

የጌታችን ዝና ከእርሱ ቀድሞ ስለናኘ፤ አሁንም በምኩራብ ውስጥ እንዲያስተምር ተፈቀደለት። ናዝሬት «የዝላ አገሩ» ስለነበረች፤ የሚያስተምረው በሚገባ ለሚያውቁት ሰዎች ነበር። እነዚህ ትውውቆች ግን መንፈሳዊ ግንዛቤዎችን አላሳደጉም። እንዲያውም ኢየሱስ፤ ነቢይ በአገሩና በሕዝቡ ዘንድ እንደሚይከበር በመጀመሪያው ታላቅ ጉብኝቱ የነገራቸውን እንደገና አስታውሷቸዋል (ማር. 6:4፤ ሉቃስ 4:24፤ ዮሐ. 4:44)።

እነዚህ ሰዎች በሁለት ነገሮች ተደንቀው ነበር። እነዚህም ታላላቅ ሥራዎቹና ግሩም ጥበቡ ነበሩ። ጌታችን በዚያ ስፍራ ታላላቅ ሥራዎችን ስላልሠራ፤ ከሌሎች የሰሟቸውን መጥቀሳቸው ይሆናል (ማር. 1:28፤ 45፤ 3:7-8፤ 5:20-21)። እንዲያውም፤ ባለማመናቸው ምክንያት ኢየሱስ በመካከላቸው ብዙ አገልግሎት ሊያበረክት አልቻለም ነበር።

ችግራቸው ምን ነበር? እርሱን ለማመንና እንደ ሌሎቹ የጸጋውንና የኃይሉን ድንቅ ክስተት ሊለማመዱ ያልቻሉት ለምን ነበር? እናውቀዋለን ብለው አስበው ነበር! ምክንያቱም ለሠላሳ ዓመታት ያህል ጉረቤታቸው ስለነበር፤ በአናጢነት መያላይ ተሰማርቶ ያዩት ነበር። ከሌሎች የናዝሬት ሰዎች የተለየ አልመሰላቸውም ነበር። «ተራ ሰው» ስለመሰላቸው፤ ራሳቸውን ለእርሱ አሳልፈው የሚሰጡበት ምክንያት አልታያቸውም።

በ2 ዓመት ከክርስቶስ ልደት በፊት (ዓክልበ) ይኖር የነበረ አንድ ሶሪያዊ እንደተናገረው፤ «መተዋወቅ ያናንቃል»። ኤሶፕም ይህንኑ እውነታ የሚያረጋግጥ ተረት ጽፏል። ተረቱ እንደሚለው፤ አንድ አንበሳ አይቶ የማያውቅ ቀበሮ ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ ቀበሮው ከእንስሳት ንጉሥ ጋር በተገናኘ ጊዜ፤ እጅግ ከመፍራቱ የተነሣ ተንቀጠቀጠ። ለሁለተኛ ጊዜ ሲገናኙ ብዙም አልፈራም። ለሦስተኛ ጊዜ በተገናኙበት ወቅት ቀበሮው ደፍሮ ሊያነጋግረው ቻለ! ኤሶፕ ተረቱን ሲያጠቃልል፤ «መቀራረብ እጅግ አስፈሪው ነገር እንኳ ጉጂ እንዳልሆነ ያስመስለዋል» ብሏል።

ይህም ሆኖ፣ ይህ አባባል በጥንቃቄ ሊወሰድ የሚገባው ነው። ለምሳሌ፣ የሚዋደዱ ባልና ሚስት በጣም ስለሚተዋወቁ ይናናቃሉ ማለት ይቻላልን? በዓመታት ውስጥ ወዳጅነታቸው እየጠለቀ ከመሄዱ የተነሣ የሚዋደዱ ጓደኞች ሊናናቁ ይችላሉን? ፊልፕስ ብሩክስ ይህንን በግሩም ሁኔታ ገልጸውታል። «ትውውቅ መናናቅን የሚያስከትለው በተናቁ ነገሮች ወይም ሰዎች መካከል ብቻ ነው።» የናዝሬት ሰዎች ንቀት ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ብዙ የሚያስከትለው መልእክት ባይኖርም፣ ስለ ራሳቸው ድክመት ሰፊ ትምህርት ይሰጣል።

በሥነ ጥበብ አዳራሹ (ጋለሪው) ውስጥ ያሉትን ነገሮች ሁሉ ለመመልከት የጓጓ አንድ ጉብኚ ከአንዱ ሥዕል ወደ ሌላው እየዘለለ ሲቆይ በማዕቀፎቹ ውስጥ የነበሩትን ነገሮች በቅጡ አላጤናቸውም ነበር። ከአዳራሹ በሚወጣበት ጊዜም፣ «እዚህ ምንም የተለየ ነገር አላየሁም» ሲል ከዘበኞቹ ለአንዱ ተናገረ። ዘበኛውም፣ «እዚህ የጥራት ምርምር የሚካሄደው በሥዕሎቹ ላይ ሳይሆን በተመልካቹ ላይ ነው» ሲል መለሰ።

አናጢነት በዚያን ዘመን የተከበረ ሙያ ቢሆንም፣ አናጢ ተአምራትን ሲያደርግ ወይም በምኩራብ ውስጥ ጥልቅ እውነቶችን ሲያስተምር መመልከቱ አስገራሚ ነበር። ይህን ሁሉ ኃይልና ጥበብ ከየት አመጣው? ከእግዚአብሔር ወይስ ከሰይጣን? (3:22 አንብብ)። እኅቶቹና ወንድሞቹስ ለምን እንዲህ ዓይነት ኃይልና ጥበብ ሊኖራቸው አልቻለም? ከዚህም በላይ ደግሞ፣ ወንድሞቹና እኅቶቹ ለምን አያምኑበትም? «የማርያም ልጅ» እያሉ የሚጠሩት ሰዎች የስድብ ቃል በመሰንዘር ላይ ነበሩ። ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ሰው ተለይቶ የሚታወቀው በአባቱ እንጂ በእናቱ ስም አልነበረም።

የናዝሬት ሰዎች በእርሱ ተሰናክሉ። ቅሌትን የሚያመለክተው የእንግሊዝኛ ቃል የተገኘው (scandalize) መሰናክላቸውን ከሚያስረዳው የግሪክ ቃል ነው። "Wuest's Word Studies" በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ውዴስት እንደ ገለጹት፣ «ስለ እርሱ የሚያቀርቡት ማብራሪያ ስላልነበራቸው፣ ሊቀበሉት አልፈለጉም።» ኢየሱስ ባለማመናቸው ምክንያት የማሰናከያ ዓለት ሆነባቸው (ኢሳ. 8:14፤ ሮሜ 9:32-33፤ 1ኛ ጴጥ. 2:8)።

በዚህ ወንጌል ውስጥ ኢየሱስ ሁለት ጊዜ ሲደነቅ ታየዋለሁ። ይህ ምንግብ እንደሚያመለክተው፣ ኢየሱስ በአይሁዶች አለማመንና አሕዛብ በሆነው የሮም መቶ አለቃ ታላቅ እምነት ተደንቋል (ሉቃስ 7:9)። ኢየሱስ ከናዝሬት ወጥቶ ወደ ገሊላ ከተሞችና መንደሮች አመራ። በሕዝቡ አሳዛኝ ሁኔታ ልቡ ስለ ተሰበረ (ማቴ. 9:35-38)፣ ደቀ መዛሙርቱ በእርሱ ሥልጣንና ኃይል እንዲያገለግሏቸው ላካቸው።

2. የጠላቶቹ አለማመን (ማርቆስ 6:7-29)

ጌታ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት መጀመሪያ ሲጠራ፣ ዓላማው እነርሱን ማስተማርና ማሠልጠን ነበር። ይህም ያስፈለገው በአገልግሎት እንዲያግዙትና በመጨረሻም ወደ አብ በሚመለስበት ጊዜ እንዲተኩት ነበር (3:13-15)። ደቀ መዛሙርቱን ለአገልግሎት ከመላኩ በፊት አጋንንትን የማስወጣትና በሽተኞችን የመፈወስ ሥልጣን እንዳላቸው በድጋሚ አረጋገጠላቸው (ቍ.7)። አንዳንድ መመሪያዎችንም ሰጣቸው (የዚህን ስብከት ዝርዝር ከማቴዎስ 10 አንብብ)።

ለተንቀሳቃሽ አገልግሎታቸው ተጨማሪ ዕቃዎችን ሳይገዙ ያሏቸውን ብቻ ይዘው እንዲወጡ ነገራቸው። በተጨማሪ የዕቃዎች ሽክም መጨናነቅ አያስፈልጋቸውም ነበር። (በዚህ «የተልዕኮ ስብከት» ውስጥ ምን ያህል የጥድፊያ ስሜት እንደሚንጸባረቅ ልትመለከት ትችላለሁ።) ኢየሱስ የሚያስፈልጓቸውን ነገሮች እንዲይዙ ቢነግራቸውም፣ በእምነት ለመኖር በማይችሉበት ሁኔታ ውስጥ እንዲገኙ ግን አልፈለገም ነበር። «ከረጢት» የሚለው ቃል «የለማኝን ከረጢት» ያመለክታል። ምግብም ሆነ ገንዘብ መለመን አያስፈልጋቸውም ነበር።

ከቦታ ቦታ እየተዘዋወሩ በሚያገለግሉበት ወቅት ተቀባይነትና ጥላቻ፣ ወዳጅነትና ጠላትነት ያጋጥማቸው ነበር። ወደ እያንዳንዱ ማኅበረሰብ በሚሄዱበት ጊዜ ምግብና መጠለያ ሳይመርጡ በአንድ ቤት ውስጥ እንዲቆዩ አስጠንቅቋቸዋል። ምክንያቱም ለአካባቢው ማኅበረሰብ ሞልቃቃ እንግዶች ሳይሆኑ ጠቃሚ አገልጋዮች መሆን ያስፈልጋቸው ነበር። አንድ ቤት

ወይም መንደር በማይቀበላቸው ጊዜ የእግዚአብሔርን ፍርድ እንዲያውጁ ሥልጣን ሰጥቷቸዋል። አይሁዶች ከአሕዛብ ክልል በሚወጡበት ጊዜ ትቢያቸውን ከእግራቸው የማራገፍ ልማድ ነበራቸው። በራሳቸው አይሁዳውያን ሕዝቦች ላይ ተመሳሳይ እርምጃ መውሰድ ግን አዲስ ነገር ነው (ሉቃስ 10:10-11፤ ዮሐዋ. 13:51)።

በቀሌ. 7 «ላክ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል፣ በግሪኩ «አፖስቲሎ» (apostello) የሚል ነው። ሐዋርያ (በእንግሊዝኛው «አፖስቲል») የመጣው ከዚህ ቃል ነው። ፍችውም፣ «ሌላውን ሰው በመወከል ተግባሩን ለማከናወን በልዩ ተልዕኮ የተላከ» ማለት ነው። ኢየሱስ ለእነዚህ አሥራ ሁለት ሰዎች ሐዋርያዊ ሥልጣንና የላካቸውን ተግባር የሚያከናውኑበትን መለኮታዊ ብቃት ሰጥቷቸዋል። የሚናገሩና የሚያደርጉት ሁሉ የራሳቸውን ሳይሆን የወከላቸውን ጌታ የሚያንጸባርቅ ነበር።

የሐዋርያት ስሞች ጥንድ ጥንድ ሆነው መጠቀሳቸው ቀደም ሲል ተገልጿል (ማር. 3:16-19)። ጴጥሮስና እንድርያስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ፣ ፊልጶስና በርተሎሜዎስ፣ ወዘተ. . . ኢየሱስ ጥንድ ጥንድ አድርጎ የላካቸው ሁልጊዜም ለአገልጋዮች አብሮ መጓዙና መሥራቱ ቀለል የሚልና ከአደጋም የሚጠብቃቸው በመሆኑ ነው። «ሁለቱ ከአንድ ይሻላሉ» (መክ. 4:9)። ቀደም ሲል እንደ ተገለጸው፣ አንዱን ጉዳይ ለማረጋገጥ የሁለት ምስክሮች መኖር ሕግ የሚጠይቀው መስፈርት ነበር (ዘዳግ. 17:6፤ 19:15፤ 2ኛ ቆሮ. 13:1)። አብረው በመሆናቸው እርስ በርሳቸው ይተጋገዙና ይማማሩ ነበር።

ሰዎቹ ጉዟቸውን ጀምረው ኢየሱስ ያዘዛቸውን አደረጉ። ጥቂት ተራ ሰዎች በዚህ ዓይነት ታላቁን አምላክ ወክለው መውጣታቸውና ተአምራትን በመሥራት ሥልጣናቸውን ማሳየታቸው አስገራሚ ነገር ነው። ሁልጊዜም እግዚአብሔር የሚያዘንን ተግባር የምንፈጽምበትን ኃይል ይሰጠናል (2ኛ ቆሮ. 3:5-6)። የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች በማወጅ፣ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ በመጥራትና የታመሙትን በመፈወስ አገልግሎታቸውን አካሂደዋል (ማር. 6:12-13፤ ሉቃስ 9:6)።

በደቀ መዛሙርቱ የታገዘው የክርስቶስ አገልግሎት ታሪክ እስከ ሄሮድስ አንቲጳስ ቤተ መንግሥት ድረስ ተሰማ (ሉቃስ 9:7)። ማርቆስ ሄሮድስ እንደሚፈልገው «ንጉሥ» ብሎ ጠርቶታል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ፈሪህ እግዚአብሔር የራቀው ሄሮድስ ከአገሪቱ አንድ አራተኛውን ክፍል ብቻ ነበር የሚገዛው። ታላቁ ሄሮድስ ሲሞት፤ ሮማውያን ግዛቱን ለሦስት ልጆቹ አካፈሉ። በዚህም መሠረት፤ አንቲጳስ የጴርያና ገሊላ አስተዳዳሪ ሆኖ ተሾመ።

ሄሮድስ አንቲጳስ የንጉሥ አሬታስ 4ኛን ልጅ አግብቶ ነበር። ነገር ግን የወንድሙ ሄሮድስ ፊልጶስ ሚስት የሆነችውን ሄሮድያዳን ለማግባት ይችል ዘንድ ሚስቱን ፈታት። ይህ የሙሴን ሕግ የሚጻረር ተግባር በመሆኑ (ዘሌዋ. 18:16፤ 20:21)፤ ፍርሃት የማይመክተው መጥምቁ የሐንስ ንጉሡን ስለ ኃጢአቱ አወገዘው። ሄሮድስ ስለ ኢየሱስ አስደናቂ ሥራዎች ሲሰማ፤ እርሱ ያስገደለው መጥምቁ የሐንስ ሊኮንነው ከሞት ተነሥቶ የመጣ መሰለው። የሄሮድስ ሕሊና በበደለኛነት ስሜት እየታመሰ ቢሆንም፤ በታማኝነት ኃጢአቶቹን ተጋፍጦ ንስሐ ሊገባ አልፈቀደም ነበር።

በዚህ ነጥብ ላይ፤ ማርቆስ ምልክትን በመጠቀም መጥምቁ የሐንስ እንዴት ፍትሐዊነት በጉደለው መንገድ በጭካኔ እንደ ታሰረና እንደ ተገደለ ያብራራል። በዚህ አጭር ዘገባ እንኳ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ የነበረውን ውጥረት ልንመለከት እንችላለን። ሄሮድስ የሐንስን ፈራው፤ ስብከቱን ለብቻ ከሰማ በኋላ ለሚወሰደው እርምጃ ጥርት ያለ አቋም አልነበረውም። በሌላ በኩል፤ «ንግሥት» ሄሮድያዳ የሐንስን ትጠላው፤ ልትገድለው ትፈልግና አመቺ ጊዜ ትጠባበቅ ነበር። እነዚህ ሁለት ሰዎች በክፉ ባሕርያቸውና ሕገ - ወጥ ድርጊታቸው አክፋብንና ኤልዛቤልን ያስታውሱናል (1ኛ ነገ. 18-21)።

ሄሮድያዳ ዕቅዷን ከሥራ ላይ የምታውልበት «ስትራቴጂያዊ ቀን» ደረሰ (ማር. 6:21)። ይህም የሄሮድስ የልደት ቀን ነበር። ነገሥታት ሀብታምነታቸውን ለማሳወቅና በምቾት ራሳቸውን ለማስደስት ሲሉ የተጋነኑ ድግሶችን ያዘጋጁ ነበር። አይሁዶችም ሴት ልጅ በወንዶች ፊት እንድትደንስ አይፈቅዱም ነበር።

አብዛኞቹ የአሕዛብ እናቶችም እንደ ሄሮድያዳ እንዲህ ዓይነት ተግባር እንድትፈጽም ልጃቸውን አይገፋፉም ነበር። (የልጅቱ ስም ሰሎሜ እንደነበረ ታሪክ ይናገራል።) ሰሎሜ እናቷ መጥምቁ ዮሐንስን ለማጥፋት የወጠነችው ዕቅድ አካል በመሆኗ፣ የድርሻዋን በጥሩ ሁኔታ ተወጣች።

ሄሮድስ ልጅቱ ያቀረበችውን አሰቃቂ ጥያቄ ሲሰማ «እጅግ አዘነ» (ኢየሱስ በ14:34 ላይ ተመሳሳይ ግሥ እንደ ተጠቀመ ልብ በል)። ነገር ግን የገባውን ቃል መጠበቅ ነበረበት ወይም ተደማጭነት የነበራቸው ሰዎች በተገኙበት ስፍራ «ዓይንህ ለአፈር» እንደሚባል ማወቅ ነበረበት። በቍጥር 26 «መሐላው» የሚለው ብዙ መሐላዎችን የሚያመለክት ነው። ምክያቱም ሄሮድስ ለልጅቱ ሽልማት እንደሚሰጥ ደጋግሞ ቃል ሲገባላት ነበርና። እንግዶቹን ከሚያስደንቅባቸው መንገዶች አንዱ ይኼ ነበር። ነገር ግን የወሰደው እርምጃ በራሱ ላይ ችግር አስከተለ። የዮሐንስን ቃል ለመታዘዝ ያልደፈረው ሄሮድስ የራሱን ቃል ለመታዘዝ ተገደለ! ይህም የንጹሕ ሰው ደም እንዲያፈስስ አደረገው።

መጥምቁ ዮሐንስ ከታሰረ በኋላ ማናቸውም የአይሁድ መሪዎች ሊያድኑት አለመሞከራቸው አስገራሚ ነገር ነው። ተራ ሰዎች ዮሐንስ ከእግዚአብሔር የተላከ ነቢይ እንደሆነ ቢያምኑም፣ የሃይማኖት መሪዎች መልእክቱን አልታዘዙም (ማር. 11:27-33)። የዮሐንስ ሞት በእስራኤል ታሪክ ውስጥ ከተፈጸሙት ሦስት ጭካኔ የተሞላባቸው ግድያዎች አንዱ ነው። ሌሎች ሁለቱ የክርስቶስ ስቅላትና የእስጢፋኖስ መወገር ናቸው (የሐዋ. 7)። የእነዚህን ክስተቶች ጠቀሜታ በማርቆስ 3:22-30 ላይ ከተሰጠው አስተያየት አንብብ። ሄሮድስ የዮሐንስ መልእክት ሕዝቡን ለዓመፅ ይቀስቅሳል የሚል ፍርሃት አድሮበት ነበር። ምንም እንኳ ይህ የእግዚአብሔርን ሰው መግደልን የሚጠይቅ ቢሆንም፣ ሚስቱን ለማስደሰት ፈለገ።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት የመሪያቸውን ሬሳ ወስደው እንዲቀብሩ ተፈቀደላቸው። ይህንኑም ካደረጉ በኋላ ስለተፈጸመው ሁኔታ ለመናገር ወደ ኢየሱስ ሄዱ (ማቴ. 14:12)። ጌታችን አንድ ቀን ራሱም እንደሚገደል ያውቅ ስለነበር፣ የዮሐንስን

መሞት የሚያስረዳው መርዶ ጥልቅ ኃዘን ሳያሳድርበት እንዳልቀረ የሚያጠራጥር አይደለም።

ከዚህ በተጨማሪ፣ በወንጌላት ውስጥ ሄሮድስ አንቲጳስ ኢየሱስን «እየመረመረ» ጌታችን ተአምር ሲሠራ ለማየት ተስፋ ሲያደርግ እንመለከታለን (ሉቃስ 23:6-12)። ኢየሱስ ተአምር አድርጎ ሊያስደስተው ቀርቶ ከዚህ ዘማዊና ነፍስ ገዳይ ጋር ሊነጋገር እንኳ አልፈለገም። ኢየሱስ ሄሮድስን «ቀበሮ» ሲል ጠርቶታል (ሉቃስ. 13:31-35)። ይህም ለዚህ ብልጣ ብልጥ ግለሰብ ተስማሚ ስያሜ ነበር። በ39 ዓ.ም የሄሮድስ አንቲጳስ የወንድሙ ልጅ የሆነው ሄሮድስ አግሪጳ (የሐዋ. 12:1) አጎቱን ለሮማው ንጉሠ ነገሥት በማሳጣቱ አንቲጳስ ከሹመቱ ተነሥቶ እንዲሰደድ ተደርጓል። «ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል?» (ማር. 8:36)።

3. የደቀ መዛሙርቱ አለማመን (ማርቆስ 6:30-56)

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ከሥራ በኋላ ያርፉ ዘንድ ለብቻቸው ዕረፍት ወደሚያገኙበት ስፍራ ወሰዳቸው። ስለ አገልግሎታቸው ሊያወያያቸውና ለቀጣዩ ተልእኳቸው ሊያዘጋጃቸው ፈልጎ ነበር። ቫንስ ሃቭነር እንደተናገሩት፣ «ሐሥራህ ተለይተህ የማታርፍ ከሆነ፣ ራስህ ትገነጣጠላለህ።» የእግዚአብሔር ባሪያ ልጅ እንኳን ማረፍ፣ ከጓደኞቹ ጋር ኅብረት ማድረግና ከአብ ጋር የተቀደሰ ግንኙነት ማድረግ ያስፈልገው ነበር።

ሌላው ምክንያት እያደገ የመጣው የፖለቲካና የሃይማኖት መሪዎች ተቃውሞ ነበር። ሄሮድስ መጥምቁ ዮሐንስን መግደሉ ሁኔታው እንደ ተለወጠና ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ መጠንቀቅ እንዳለባቸው የሚያስገነዝብ ነበር። በቀጣዩ ምዕራፍ ውስጥ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎችን ጥላቻ እናገኛለን። የሕዝቡ ፖለቲካዊ ፍላጎት በበኩሉ ሁልጊዜም ችግር ሲያስከትል ቆይቷል (ዮሐ. 6፡ ከ 15 ጀምሮ)። ለዚህ ሁሉ አማራጩ ገለል ማለቱ ነበር።

ነገር ግን ሕዝቡ በሄደበት ሁሉ መከተላቸው አልቀረም። ተአምራዊ ፈውሶችን ሲያካሂድ ለመመልከት ተስፋ አድርገው ከቤተሳይዳ አቅራቢያ እስከሚገኘው አካባቢ ድረስ ተከተሉት

(ሉቃስ 9:10-11፤ ዮሐ. 6: ከ1 ጀምሮ)። ዕቅዱ ቢስተጓጎልበትም፤ ጌታ የታመሙትን በመፈወስና ቃሉን በማስተማር አገልግሏቸዋል። በራሴ አገልግሎትና ሕይወት ብዙ ጣልቃ ገብ ጉዳዮች ስላጋጠሙኝ፤ በእነዚህ ሁኔታዎች ውስጥ ኢየሱስ የሚያሳየው ትዕግሥትና ጸጋ ይደንቀኛል። ይህ ልንከተለው የሚገባን ምንኛ ታላቅ ምሳሌ ነው!

ማርቆስ ኢየሱስ ከፈጸማቸው ተአምራት ሁለቱን ጠቅሷቸዋል።

1) አምስት ሺህ ሕዝብ መመገቡ (6:33-44)። ኢየሱስ ለድሆቹ ሕዝቦች ስለ ራራላቸው አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት እንዲያገለግሏቸው ላከ (ማቴ. 9:36-38)። በዚህ ጊዜ ድሆቹ ሕዝቦች ወደ እነርሱ ሲመጡ ደቀ መዛሙርቱ ሊመልሷቸው ፈለጉ። ገና ሕይወትን በጌታቸው ዓይን ማየት አልጀመሩም ነበር። ለእነርሱ ሕዝቡ ችግር፤ ከዚያም በላይ የሚያበሳጩ ነገሮች ነበሩ። ለኢየሱስ ግን እረኛ እንደ ሌላቸው በጉች ነበሩ።

ዲ. ኤል. ሙዲ በቺካጎ ታላቅ የሰንበት ትምህርት ቤት በሚገነቡበት ወቅት ልጆች ከየአቅጣጫው መጡ። ልጆች ብዙውን ጊዜ ሌሎችን አብያተ ክርስቲያናትና የሰንበት ትምህርት ቤቶችን አልፈው ወደ ሙዲ ይመጡ ነበር። አንድ ልጅ ለምን ይህን ያህል ርቀት ተጉዞ ወደ ሙዲ የሰንበት ትምህርት ቤት እንደሚመጣ በተጠየቀ ጊዜ፤ «ምክንያቱም እነርሱ ልጆችን ይወዳሉ» ነበር ያለው። ልጆች ልዩነቱን ያውቁ ነበር።

ደቀ መዛሙርቱ የድሆችን ችግር ለመቅረፍ ሁለት አማራጮችን አቅርበው ነበር። አንድም ሕዝቡ ለራሳቸው ምግብ ፈልገው እንዲበሉ ወደየፊናቸው እንዲሄዱ ማድረግ፤ አሊያም እያንዳንዱ ሰው ትንሽ እንጀራ እንዲቀምስ በቂ ገንዘብ ማሰባሰብ። ደቀ መዛሙርቱ የሚያስቡት ምንም ሊደረግ በማይችልበት ስፍራና ጊዜ ላይ መገኘታቸውን ነበር። በዚህ አስተሳሰባቸው፤ ትክክለኛ የኮሚቴ አባላት ሊሆኑ ይችሉ ነበር። አንድ ሰው እንደተናገረው፤ ኮሚቴ ማለት በግል ደረጃ ምንም ነገር የማያደርጉና በአንድነትም ምንም ነገር ሊደረግ እንደማይችል የሚወስኑ የሰዎች ስብስብ ነው።

ኢየሱስ ሁኔታውን የተመለከተው እንደ ችግር ሳይሆን፤ አብን ለመተማመንና ስሙን ለማስከበር እንደሚያስችል አጋጣሚ ነበር። ውጤታማ መሪ በችግሮች ውስጥ ሊከናወኑ የሚችሉትን ተግባራት የሚመለከትና በእምነት እርምጃ የሚወስድ ሰው ነው። በሰብአዊ ጥበብ በመመራታቸው ደቀ መዛሙርቱ ችግሩን እንጂ በችግሩ ውስጥ ሊከናወን የሚችለውን ተግባር አልተመለከቱም። ብዙ የእግዚአብሔር ሕዝብ፤ «በቂ ገንዘብ ቢኖረን አንድ ነገር ልናደርግ እንችል ነበር!» ሲሉ አማርረዋል! ሁለት መቶ ዲናር አንድ ተራ የጉልበት ሠራተኛ በዓመት የሚያገኘው ደመወዝን ያህል ነው። የመጀመሪያው እርምጃ ሀብታችንን ሳንለካ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና ፍላጎታችንን እንደሚያሟላ መተማመን ነው።

ምግብ የያዘ ልጅ ያገኘው እንድርያስ ነበር (ዮሐ. 6:8-9)። ጌታ ሕዝቡ ከሣር ላይ እንዲቀመጡ አደረገ [መዝ. (23):2፤ (78):19 አንብብ]። ይህ ከሄሮድስ አንጸባራቂ ድግሦች የተለየ ነበር። ኢየሱስ ትንሿን ምሳ ወስዶ በመባረክ ቆርሶ ለተራቡት ሕዝብ ያከፋፍሉ ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው። ተአምሩ የተፈጸመው በእርሱ እንጂ በእነርሱ እጆች ውስጥ አልነበረም። እርሱ የምንሰጠውን ነገር ሁሉ ሊባርክና ሊያበዛ ይችላልና። እኛ አምራቾች ሳንሆን አከፋፋዮች ነን።

ዮሐንስ ኢየሱስ ይህንን ተአምር በመጠቀም ስለ «የሕይወት እንጀራ» እንደ ሰበከ ያስረዳል (ዮሐ. 6:ከ22 ጀምሮ)። መታወቅ ያለበት ኢየሱስ ተአምራትን የሚፈጽመው የሰውን ልጅ ፍላጎቶች ለማሟላት ብቻ አልነበረም፤ ምንም እንኳ ይህም አስፈላጊ ቢሆንም። እያንዳንዱ ተአምር ስለ እርሱ የሚገልጥ ተግባራዊ ስብከት እንዲሆን ይፈልጋል። አብዛኛውን ጊዜ ሕዝቡ በተአምራቱ በመደሰትና ስላበረከተላቸው እገዛ በማመስገን ምላሽ ቢሰጡም፤ መንፈሳዊውን መልእክት ለመገንዘብ ይቸገሩ ነበር (ዮሐ. 12:37)። የፈለጉት ስጦታውን እንጂ ሰጪውን አልነበረም። መንፈሳዊ በረከቶችን ሳይሆን ሥጋዊ በረከቶችን ፈለጉ።

(2.) የማዕበሉ ጸጥ ማለት (6:45-56)። በዚህ ክስተት ውስጥ ተከታታይ ተአምራት ታይተዋል፡- ኢየሱስ በውኃ ላይ

ሲረማመድ፤ ጴጥሮስም እርሱን ተከትሎ በውኃ ላይ ሲረማመድ (ማርቆስ ይህን አልጻፈም። ማቴ. 14:28-34 አንብብ)። ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ ሲያደርግና እርሱ በገባባት ጊዜ ጀልባዎም ከባሕሩ ዳርቻ ስትደርስ እንመለከታለን (ዮሐ. 6:21)። ይህ ለአሥራ ሁለቱ «አስደናቂ ሌሊት» ነበር።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ እንዲሄዱ ግድ ያላቸው ለምን ነበር? ምክንያቱም ሕዝቡ እየተቅበጠበጡ በመሆናቸው ኢየሱስን ለማንገሥ ቅስቀሳ ሊያደርጉ ይችሉ ነበር (ዮሐ. 6:14-15)። አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት የዚህ ዓይነቱን ፈተና ለመጋፈጥ ገና አልተዘጋጁም ነበር። ምክንያቱም ስለ መንግሥቱ የነበራቸው አስተሳሰብ ወደ ብሔራዊና ፖለቲካዊ ጉዳዮች ያዘነበለ ነበር።

ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ እርሱ ከሄደ በኋላ እንዲያከናውኑት ላቀደው ሥራ የሚያዘጋጃቸውን የእምነት ትምህርት ሊያስተምራቸው መፈለጉ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ የታመሙትን በመፈወስና ወንጌሉን በመስበክ ፍሬያማ አገልግሎት አበርክተው መነሣታቸው ነበር። ኢየሱስ 5,000 ሰዎችን የመገበበት ተአምርም ተካፋይ ነበሩ። በአጠቃላይ «መንፈሳዊ የበላይነት» ተሰምቷቸው ነበር። ይህም ራሱ አደገኛ ነገር ነበር። ግድየለሽ ሆነህ ወደ ገደል የማትወድቅ ከሆነ ከተራራ ጫፍ ላይ መሆኑ መልካም ነው!

መንፈሳዊ በረከት ከሸክሞችና ጦርነቶች ጋር መመጣጠን አለበት። አለዚያ ብስለትን አጥተን ሞልቃቃ ልጆች ልንሆን እንችላለን። ቀደም ሲል ኢየሱስ ከአስደሳች የማስተማር አገልግሎት በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ማዕበሉ መርቷቸዋል (ማር. 4:35-41)። አሁን ደግሞ ከተአምራዊ አገልግሎት በኋላ፤ እንደገና ወደ ማዕበል መርቷቸዋል። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ደቀ መዛሙርቱ 5,000 ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ካመጡ በኋላ የይፋዊ ስደት «ማዕበል» መነሣቱ አስገራሚ ነው (ዮሐ. 4:1-4)። ሐዋርያቱ ታስረው በነበሩበት ጊዜ 5,000 ሰዎች እንጂራ ከተመገቡ በኋላ የተከሰተውን ማዕበል አስታውሰው፤ ጌታ በዚህ ሁኔታ ውስጥ እንደሚረዳቸው ሳይገነዘቡ አልቀሩም።

እያንዳንዱ አዲስ ፈተና ተጨማሪ እምነትና ብርታት ይጠይቀናል። በዚያው የመጀመሪያው የማዕበል ገጠመኝ፤ ኢየሱስ በታንኳይቱ ውስጥ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ነበር። በዚህ ጊዜ ግን በተራራ ላይ ሆኖ ስለ እነርሱ በመጸለይ ላይ ነበር። በእምነት እንዲኖሩ እያስተማራቸው ነበር። (ለነገሩ በታንኳይቱ ውስጥ አብሯቸው ሳለ እንኳ ፈርተው ነበር!) ትዕይንቱ ዛሬ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገኝበትን ሁኔታ ያብራራል። እኛ በዚህ ማዕበልማ ዓለም ውስጥ ላለመስመጥ እየታገልን አለን። እርሱ በክብሩ ሆኖ እያማለደልን ነው። ጊዜያቱ ጨለማ በሚመስልበት ጊዜ እርሱ ይመጣልናል፤ እኛም ወደ ባሕሩ ዳርቻ እንደርሳለን።

ዓሣ አጥማጆች የሚገኙበትን የደቀ መዛሙርት ቡድን ያስደነገጠው ማዕበል ጌታ ኢየሱስን ወደ እነርሱ የሚያመጣ መሰላል ነበር። ራሳቸው ለማድረግ የሚወስዱትን እርምጃ አጥተው እስኪጠበቡ ድረስ ጠበቃቸው። ነገር ግን አልፎ ተጓዥ መስሎ የቀረበው ለምን ነበር? ምክንያቱም ደቀ መዛሙርቱ ለይተው እንዲያውቁት፤ እንዲተማመኑበትና ወደ መርከቡ እንዲጋብዙት ነበርና ነው። እነርሱ ግን ለይተው አላወቁትም። ነገር ግን መንፈስ መስሏቸው ፈሩና ጮኹ!

ኢየሱስም በቃሉ፤ «አይዘአችሁ፤ እኔ ነኝ አትፍሩ» (ማር. 6:50) ሲል ማንነቱን አረጋገጠላቸው። በዚህ ነጥብ ላይ ጴጥሮስ ኢየሱስን በውኃ ላይ እንዲሄድ እንዲፈቅድለት ጠየቀው። ማርቆስ ግን ይህንን አልጻፈም። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ማርቆስ የጴጥሮስ ቃል አቀባይ ሆኖ መልእክቱን እንደ ጻፈና ጴጥሮስ የተሳሳተ ግንዛቤ እንዳያሳድር በማሰብ ይህንን ክስተት እንዳልጠቀሰው ይናገራል። ጴጥሮስ ለምን ሰመጠ? ብሎ መተቸቱ ቀላል ነው። ነገር ግን አንተ ራስህ የእርሱን ያህል ሞክረሃል?

ደቀ መዛሙርቱ መንፈሳዊ አጥልቆ የማየት ዓቅምና ተቀባይ ልብ በማጣታቸው ፈተናቸውን ወድቀዋል። የእንጀራውና የዓሣው ተአምር ዘላቂ መልእክት አልሰጣቸውም። ምክንያቱም ኢየሱስ ምግብን ለመግዛትና በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎችን ለመመገብ ከቻለ፤ ከማዕበሉ ሊታደጋቸው ይችል ነበር። የኢየሱስ

ክርስቶስ ደቀ መዝሙር እንኳ ከሕይወቱና ከአገልግሎቱ ሊማር የሚገባውን ትምህርቶች ካልተማረ፣ ከማመን ሊዘገይ ይችላል።

እነዚህን ሁለት ተአምራት ስትከልስ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ችሮታንና ጥበቃን እንደሚሰጥ ትገነዘባለህ። «እግዚአብሔር እረኛ ዬ ነው። የሚያሳጣኝም የለም. . . ክፉውን አልፈራም» [መዝ. (23):1-4]። በእርሱ ከተማመንን፣ ሁኔታው የፈለገውን መልክ ቢይዝም እንኳ ሁልጊዜም ዋስትናና ብቃት ይኖረናል። ዋናው ነገር በእርሱ መታመናችን ነው።

ማርቆስ ፈውስን ፈልገው ወደ ኢየሱስ ስለመጡት ሰዎች በመግለጽ ይህንን ክፍል በአዎንታዊ መልኩ ፈጽሞታል። እነዚያ ሰዎች እምነት ነበራቸው። ጌታም ለእምነታቸው ሽልሞአቸዋል። ይህ በናዝሬት ከሕዝቡ እምነት ማጣት የተነሣ ብዙዎቹ ካልተፈወሱበት ሁኔታ ጋር የሚቃረን ነው።

«ዓለምንም የሚያሸንፈው እምነታችን ነው» (1ኛ ዮሐ. 5:4)። በባሪያው ተማመን! እርሱም ከቶ አይተውህም።

ባሪያ - አስተማሪ

ማርቆስ 7:1-8:26

በዚህ ወንጌል ውስጥ ማርቆስ ያተኮረው ኢየሱስ ባከናወነው ተግባር ላይ ነው። በዚህ ክፍል ውስጥ ግን ማርቆስ ከጌታ ጠቃሚ ትምህርቶች አንዳንዶቹን ጽፎ እናገኛለን። ማርቆስ በተጨማሪም ኢየሱስ በአሕዛብ መካከል ስላከናወነው አገልግሎት ገልጿል። ይህም ለሮማውያን አንባቢዎች ልዩ ፍላጎት ይቀሰቅስ ነበር። በዚህ ክፍል ውስጥ ባሪያ - መምህር የሆነው ኢየሱስ ያበረከታቸውን ሦስት አገልግሎቶች እንመለከታለን።

1. አይሁዶችን ማስተማር (ማርቆስ 7:1-23)

በዚህ ተውኔት ውስጥ አራት ክፍሎች አሉ። ከእነዚህም የመጀመሪያው በኢየሱስ ላይ የቀረበው *ክስ* ነው (ቀ. 1-5)። የዚህ ጊዜ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች በጌታና በአገልግሎቱ ላይ ያላቸውን ጥላቻ በግልጽ ማሳየት ጀምረዋል። የሚከሰሱበትን ነገር ለማግኘት ሲሉ ወደሚሄድበት ስፍራ ሁሉ ይከተሉት ነበር። በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ የአይሁዶችን ሥርዓታዊ መተግጠብ ባለመፈጸማቸው ነበር የከሰሷቸው። እነዚህ የመተግጠብ ሥርዓቶች ከግል ንጽሕና ጋር የሚያያዙ ወይም ሕጉ የደነገጋቸው አልነበሩም። እነዚህ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን በሕዝቡ ሽክም ላይ የጨመሯቸው ነበሩ (ማቴ. 23:4)።

ጌታችን ሁልጊዜም የሰንበት ልማዶቻቸውን ይተላለፍ ነበር (ማር. 2:23-3:5)። ስለሆነም፤ ደቀ መዛሙርቱ የመተግጠብ ሥርዓት ሳያካሂዱ በተመገቡበት ሰዓት ኢየሱስን ይከስሱት ጀመር። እነዚህ የሃይማኖት መሪዎች በእንዲህ ዓይነቱ አነስተኛ ጉዳይ የሚበላጩት ለምን ይሆን? ሥርዓታዊ መተግጠቦችን የመከላከል ግዴታ አሉብን ብለው የሚያስቡት ለምንድን ነው? በእንደ በኩል፤ እነዚህ መሪዎች ጌታችን ሥልጣናቸውን በይፋ መቃወሙን አልወደዱትም ነበር። ምክንያቱም እነዚህ ልማዶች ከአባቶች የመጡና የዘመናት ሥልጣን ያላቸው ነበሩ። አይሁዶች

ልማዶችን «የሕጉ አጥር» ብለው ይጠሩ ነበር። ልማዶችን የሚጠብቃቸው ሕጉ ሳይሆን፤ ሕጉን የሚጠብቁት ልማዶቹ ነበሩ!

ሌላም ከዚህ የበለጠ ነገር ነበር። አይሁዶች እነዚህን የመተጣጠብ ሥርዓቶች በሚፈጽሙበት ጊዜ ሁሉ፤ እነርሱ «ልዩ»፤ ሌሎች ሰዎች ግን «ርኩስ» መሆናቸውን ያውጁ ነበር። አንድ አይሁዳዊ ምግብ ሊገዛ ወደ ገበያ ቢወጣ በአሕዛብ ወይም (አያድርገውና!) በሰማርያዊ ሰው ተነክቶ ሊረክስ ይችል ነበር። ይህ ልማድ ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት አይሁዶች የእግዚአብሔር ምርጦች እንደ መሆናቸው ከሌሎች መለየት እንዳለባቸው ለማስገንዘብ ነበር የተሰጣቸው። ነገር ግን ይህ መልካም የማስገንዘቢያ ነጥብ ወደ ባዶ መረዳትነት ተለወጠ። ኩራትንና ሃይማኖታዊ መነጠልንም አስከተለ።

እነዚህ የመተጣጠብ ሥርዓቶች በሰዎች ላይ የተሳሳቱ አመለካከቶችን ከመሰንዘራቸውም በላይ፤ ስለ ኃጢአትና የግል ቅድስና ባሕርይም የሚያስተላልፉት መልእክት የተዛባ ነው። ኢየሱስ እውነተኛ ቅድስና ውስጣዊ ፍቅርና አመለካከት እንጂ ውጫዊ ተግባር እንዳልሆነ በተራራው ስብከት ላይ ገልጿል። አክራሪ ፈሪሳውያን ሕጉን በመታዘዛቸውና የሚያረክሷቸውን ውጫዊ ነገሮች በማራቃቸው የተቀደሱ ይመስላቸው ነበር። ኢየሱስ በውጫዊ ገጽታው ሕግን የሚጠብቅ ሰው በልቡ ሊተላለፍ እንደሚችልና ውጫዊ «ርኩስት» ከውስጣዊ ማንነት ጋር ብዙም ግንኙነት እንደሌለው አስረድቷል።

ስለሆነም፤ ግጭቱ የተጧጧፈው በእግዚአብሔር እውነትና በሰው ልማድ መካከል ብቻ ሳይሆን፤ በሁለቱ የተለያዩ የኃጢአትና የቅድስና አመለካከቶች መካከል ጭምር ነበር። ይኼ ተጋፍጦ በአጋጣሚ የተከሰተ ሳይሆን፤ ወደ እውነተኛ ሃይማኖታዊ እምነት እምብርት የዘለቀ ነበር። ሰብአዊ ተፈጥሮ በነተቡ ሰው ሠራሽ ልማዶች ላይ በመንተራስ ሕያው የሆነውን የእግዚአብሔር ቃል የመተላለፍ ወይም ችላ የማለት ዝንባሌ ስላለው፤ እያንዳንዱ ትውልድ በተመሳሳይ ግጭት ውስጥ ማለፉ የማይቀር ነው። አንዳንድ ልማዶች የበለጸጉ ውርሳችንን በማስታወስ ወይም ትውልዶችን እንደ «ሲሚንቶ» በማያያዝ

ቢያገለግሉም፤ ልማዶች የእውነትን ስፍራ እንዳይሻሙ መጠንቀቅ አለብን። የቤተ ክርስቲያን ልማዶቻችንን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መመርመርና ለውጦችን ለማድረግ መበርታት ጠቃሚ ነው። (በ2ኛ ተሰሎንቄ 2:15 «ወግ» የሚለው ቃል ከሐዋርያት ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች የተላለፈውን የአስተምህሯዊ እውነት አካል እንደሚመለከት ልብ በል። በተጨማሪም፤ 2ኛ ጢሞቴዎስ 2:23 አንብብ።)

ቀጣዩ ክፍል *ኦኒኔ ሊባል ይችላል* (ማር. 7:6-13)። ይህም ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ በመቆም የከሳሾቻቸውን ግብዝነት ባጋለጠበት ጊዜ የተከሰተ ነው። መጀመሪያ ያደረገው ነገር ቢኖር ከትንቢተ ኢሳይያስ መጥቀሱ (29:13) እና ከዚያም የሙሴን ሕግ ማስከተል ነበር (ዘጸ. 20:12፤ 21:17፤ ዘሌዋ. 20:9)። ፈሪሳውያን ከሕግና ከነቢያት ጋር የተከራከሩት እንዴት ነበር?

ፈሪሳውያን ልማዳቸውን ለመጠበቅ ሲሉ የራሳቸውንና የእግዚአብሔርን ቃል ባሕርይ ሽራርፈዋል። እነዚህ ሰዎች ከንቱ ሃይማኖታዊ አምልኮ የሚያካሄዱ ግብዞች (ተዋንያን) ነበሩ። እውነተኛ አምልኮ ከልብ ሊመነጭ፤ በሰው የግል አሳቦች ሳይሆን በእግዚአብሔር እውነት ሊመራ ይገባል። የሃይማኖት ሰዎች ሃይማኖታቸውን ሳያውቁት መከተላቸው አሳዛኝ ነገር ነው።

እነዚህ ሰዎች ከራሳቸው ባሕርይ በተጨማሪ እንጠብቀዋለን የሚሉትን የእግዚአብሔርን ቃል ባሕርይ ጭምር ነበር ያበላሹት። እስኪ ይህንን አሳዛኝ ቅደም ተከተል ተመልከት። የራሳቸውን አስተምህሮዎች እንደ እግዚአብሔር ቃል በማስተማር (ማር. 7:7)፤ የእግዚአብሔርን ቃል በመተው (ቊ. 8)፤ የእግዚአብሔርን ቃል በመናቅ (ቊ. 9)፤ በመጨረሻም፤ የእግዚአብሔርን ቃል በመሻር (ቊ. 13) በድለውታል። ሰው - ሠራሽ ልማዶችን ከእግዚአብሔር ቃል የሚያስበልጡ ሰዎች የኋላ ኋላ በሕይወታቸው ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል ኃይል ያጣሉ። ምንም ያህል የተሰጡ ቢመስሉም፤ ልባቸው ከእግዚአብሔር የራቀ ነው።

አይሁዶች ልማዶቻቸውንና ወጎቻቸውን ከእግዚአብሔር ቃል አልቀው ማየታቸውን ታሪክ ይመሰክራል። የአይሁድ የሃይማኖት

መምህር (ራባይ) የሆኑት ኤልሄዘር፤ «ቅድሳት መጻሕፍትን ከልማዶች በተፈታ መንገድ የሚተረጉም ሰው በመጭው ዓለም ውስጥ ዕድል ፈንታ የለውም» ብለዋል። በታልሙድ ውስጥ የሚገኘው የአይሁዶች ልማዶች ስብስብ (ሚሽና) እንደሚለው፤ «የአይሁድ የሃይማኖት መምህራንን ድምፅ የሚቃረን አንዳች ነገር ማስተማር ቅዱሳት መጻሕፍትን ከመቃረን የበለጠ አስከፊ ነገር ነው።» ነገር ግን አይሁዳውያን ወዳጆቻችንን ከመተቸታችን በፊት «የቤተ ክርስቲያን አባቶች» በራሳችን አብያተ ክርስቲያናት ላይ የሚያሳድሯቸውን ተጽዕኖዎች መመልከቱ ጠቃሚ ነው። እኛም የእግዚአብሔር እውነት በሰው ሠራሽ ልማዶች የመተካት ጥፋት ፈጽመን ሊሆን ይችላል?

ኢየሱስ ግብዝነታቸውን ካጋለጠ በኋላ፤ ወደ ሙሴ ሕግ በመመለስ አምስተኛውን ትእዛዝ እንደ ጣሱ ይከስሳቸዋል። ሕጉን እየጣሱ የበደለኛነት ስሜት እንዳይሰማቸው የማድረግ ብልሃት ነበራቸው። ፈሪሳውያን በሀብታቸው ወላጆቻቸውን እንደ መደገፍ፤ ንብረታቸውን ለእግዚአብሔር አሳልፈው ከሰጡ በኋላ («ቊርባን» ማለት «ምጽዋት፤ ስጦታ» ማለት ነው። ዘኁልቁ 30 አንብብ) «ለመንፈሳዊ ዓላማዎች» ብቻ እንደሚውል ይናገሩ ነበር። ነገር ግን ሀብቱ የእግዚአብሔር ነው ቢሉም ለራሳቸው ይጠቀሙበት ነበር። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እንወደዋለን ቢሉም፤ ለወላጆቻቸው ፍቅር አልነበራቸውም።

ሦስተኛው ክፍል እወጃ ነው (ማር. 7:14-16)። ኢየሱስ ለሁሉም ሕዝብ የቅድስና አኗኗር ምንጩ ውጫዊ ሳይሆን ውስጣዊ ሕይወት እንደሆነ ገልጿል። ኢየሱስ ሙሴ ስለ «ንጹሕ» እና «ርኩስ» ምግቦች ያስተማረው ሁሉ ባዶና ከንቱ እንደሆነ እየገለጸ ነበረ። በዚያን ጊዜ ይህን ሥር ነቀል እውነት ለሕዝቡ በግልጽ ባያብራራም፤ ለደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው አብራርቶላቸዋል።

ዳሩ ግን ጠላቶቹ ይህን አሳብ በግልጽ ተረድተው ነበር። አይሁዶችን ከአሕዛብ ከሚለዩት «ግድግዳዎች» አንደኛውን እየናደ መሆኑን ተገነዘቡ። ኢየሱስ በመስቀል ላይ እስከሞተበት ጊዜ ድረስ ሕግ ከጥቅም ላይ መዋሉን ቢቀጥልም (ኤፌ. 2:14-15፤ ቈላ. 2:14)፤ ኢየሱስ የተናገረው መርህ በዘመናት ሁሉ

እውነት ነበር። በሁሉም የታሪክ ወቅቶች፤ እውነተኛ ቅድስና የልብ፤ ማለትም በእምነት ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት የማድረግ ጉዳይ ነበር። ሥርዓታዊ መንጻት ይህንኑ እምነት የሚያመለክት ውጫዊ ታዛዥነት ብቻ ነበር [መዝ. (51):6፤ 10፤ 16-17]። ሙሴ እግዚአብሔር ለደንበኞች የመታዘዝን ውጫዊ ክስተት ብቻ ሳይሆን፤ ክልብ የሚመነጭ ፍቅርና ታዛዥነት እንደሚፈልግ ገልጿል (ዘዳግ.6:4-5፤ 10:12፤ 30:6፤ 20 አንብብ)።

የጌታችን ማብራሪያ (ማቴ. 7:17-23)። ይህ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ምሳሌው በጠየቁት ጊዜ ለብቻቸው የሰጣቸው ትምህርት ነው። ማብራሪያው ለእኛ ግልጽ ቢመስልም፤ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ምግቦችን ሁሉ «ንጹሕ» እና «ርኩስ» እያለ በሚከፋፍል የአይሁዶች ጥብቅ የምግብ ሥርዓት ውስጥ ማደጋቸውን መዘንጋት የለብንም (ዘሌዋ. 11)። እንዲያውም፤ ጴጥሮስ ይህን እውነት ከሰማ በኋላም እንኳ ቢሆን ለዓመታት የሚበሉ ንጹሕ የእንስሳት ዓይነት ዘር ጠብቆ ይዟል (የሐዋ. 10:14)። ለብዙ መቶ ዓመታት የተማሩትንና የተለማመዱትን ሃይማኖታዊ ልማድ መለወጡ ቀላል አይደለም።

የሰው ልብ በኃጢአት የተሞላ በመሆኑ ሁሉንም ዓይነት ክፉ አሳቦችን፤ ፍላጎቶችን፤ ተግባራትንና በአጠቃላይም ከግድያ እስከ ቅንዓት ያሉትን ነገሮች ያመለክታል። በዘመናችን ያሉ አንዳንድ ለዘብተኛ የሥነ መለኮት ምሁራንና የሰብአዊነት መምህራን ሰብአዊ ባሕርይን በተመለከተ እንዳላቸው ዓይነት ልዩ ስሜት ኢየሱስ አልነበረውም፤ እርሱ የሰውን ልጅ ባሕርይ ጥርት አድርጎ ያውቅ ነበር። ሰው ኃጢአተኛና የራሱን ባሕርይ ለመለወጥ ወይም ለመቆጣጠር የማይችል መሆኑን ያውቅ ነበር። ወደ ምድር የመጣውም ለጠፉት ኃጢአተኞች ለመሞት ነበር።

እግዚአብሔር ለአይሁዶች የአመጋገብን ሕግጋት የሰጠው የተመረጡት ሕዝቡ ንጹሕ የሆነውን ነገር ንጹሕ ካልሆነው ለይተው እንዲያውቁ ለማገዝ ነበር። (የጤንነት ንጽሕናን የሚመለከቱ አንዳንድ ተግባራዊ ጉዳዮችም ለዚህ ሕግ መሰጠት ጠቃሚ ድርሻ እንደነበራቸው አይጠረጠርም)። እነዚህን ሕግጋት መተላለፍ ሥርዓታዊ ርኩሰትን ያስከትል ነበር። ይህ ደግሞ ውጫዊ ጉዳይ ነበር። ምግብ ሆኖ ውስጥ ይጠናቀቃል። ኃጢአት

ግን ክልብ ይጀምራል። የምንበላው ምግብ ከሰውነታችን ጋር ከተዋሃደ በኋላ ቀሪው በእዳሪ መልክ ይወገዳል። ኃጢአት ግን በልባችን ውስጥ ሠርጸ ርኩሶትንና ሞትን ያፈራል።

ይህ «በእውነትና ወግ» መካከል የቀረበው ታላቅ ትምህርት የአይሁድ የሃይማኖት መምህራንን የበለጠ በማበሳጨት ኢየሱስን ዝም ለማሰኘት እንዲነሣሡ አደረጋቸው። በሕዝቡ ከተጨናነቀው ስፍራ ደቀ መዛሙርቱን ይዞ ወደ አሕዛብ ግዛት የሄደውም በዚህ ተቃውሞ ምክንያት ነበር።

ይህን ክፍል ከመልቀቃችን በፊት፣ የእግዚአብሔርን እውነት ከሰዎች ወግ ወይም ልማድ ጋር ማነጻጸሩ ጠቃሚ ሳይሆን እይቀርም።

የሰው ወጉች

የእግዚአብሔር እውነት

ውጫዊ ቅርጾች—

ውስጣዊ እምነት—

አስራት

ነጻነት

የማይረቡ ሕግጋት

መሠረታዊ መርሖች

ውጫዊ ቅድስና

እውነተኛ ውስጣዊ ቅድስና

ቃሉን ችላ ማለትና በወጉች

የእግዚአብሔርን እውነት

መተካት

ከፍ ከፍ ያደርጋል

2. አሕዛብን መርዳት (ማርቆስ 7:24-8:9)

ኢየሱስ በጢሮስና ሲዶና አካባቢ አሕዛብን በሚያገለግልበት ጊዜ ሦስት ተአምራት መሥራቱን ማርቆስ መዝግቧል። ጌታችን ከፍልስጥኤም ሲመጣ የምንመለከትበት ክፍል ይኼ ብቻ ነው። ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማረውን ተግባራዊ እያደረገ ነበር። ይኸውም ሁሉም አዳኝ የሚያስፈልጓቸው ኃጢአተኞች በመሆናቸው፣ በአይሁዶችና በአሕዛብ መካከል ምንም ዓይነት ልዩነት እንደሌለ የሚያስረዳ ነበር።

(1) አጋንንትን አወጣ (7:24-30)። በወንጌላት ውስጥ ከተመዘገቡት ሠላሳ አምስት ተአምራት መካከል፣ ስድስቱ ሴቶችን ያካትታሉ። እነዚህም፣ የጴጥሮስ አማት መፈወስ (1:30-

31)፤ የመበለቷ ከሞት መነሣት (ዮሐ. 11)፤ የኢያሲሮስ ልጅ ከሞት መነሣትና ደም የሚፈስሳት ሴት መፈወስ (ማቴ. 9:18-26)፤ እንዲሁም እዚሁ በማርቆስ 7 ውስጥ እንደተመለከተው የአጋንንት መውጣት ናቸው።

ኢየሱስ ከቅፍርናሆም ስድሳ አራት ኪሎ ሜትር ያህል ርቆ ወደሚገኘው ወደዚሁ አካባቢ የመጣው ከሕዝቡ ፈቀቅ ብሎ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ለማሳለፍ ነበር። ነገር ግን የልጁ ሁኔታ ያሳለባት እናት እርዳታውን ፈልጋ በእምነት ወደ እርሱ መጣች። በመጀመሪያ ደረጃ ይህችን ሴት የብሔሯ ማንነት ያሳጣት ጀመር። ኢየሱስ አይሁዳዊ ሲሆን፤ እርሷ አሕዛብ ነበረች። ከዚህም በላይ የወንዶች አምባገነንነት በገዘፈበት ዘመን ውስጥ የምትኖር ሴት ነበረች። ከአጋንንቶቹ አንዱ የልጇን ሕይወት በመቆጣጠሩ ምክንያት ሰይጣንም ተነሥቶባት ነበር። ደቀ መዛሙርቱም አልፈለጉትም ነበር። ኢየሱስ እንዲያሰናብታትና የዕረፍት ጊዜያቸውን ከማወክ እንዲቆጠብ ጠየቁ። ለአፍታ ያህል፤ ራሱ ኢየሱስም የተቃወማት ይመስል ነበር! ሁኔታው ቀላል አልነበረም። ነገር ግን ከታላቅ እምነቷ የተነሣ ልታሸንፍ ችላለች።

ለክርስቶስ ብዙ መከራ የተቀበሉ የስኮትላንድ አገልጋይ ሳሙኤል ሩዘርፎርድ አንድ ጊዜ ለጓደኛቸው፤ «ከእግዚአብሔር ሽካራ ጉሸማዎች ሁሉ ፍቅር የተሞላበትን በጎነት ፈልፍሎ ማውጣት የእምነት ተግባር ነው» ሲሉ ጽፈዋል። ይህች የአሕዛብ ሴት ያደረገችውም ይህንኑ ነበር። እኛም ዛሬ ከእርሷ ብዙ ልንማር እንችላለን።

መጀመሪያ እንዲረዳት በጠየቀችው ጊዜ ኢየሱስ መልስ እንኳ አልሰጣትም! ዝምታው የልብ ልብ የሰጣቸው ደቀ መዛሙርት እንዲያሰናብታት ወተወቱት። ኢየሱስ መናገር ሲጀምር መልስ የሰጠው ለሴቲቱ ሳይሆን ለደቀ መዛሙርቱ ነበር። ቃላቱም እርሷን ሙሉ በሙሉ የሚያገልሉ ይመስሉ ነበር። «ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላክሁም አለ» (ማቴ. 15:24)። ይህ ሁሉ ግን ጸንታ ልመናዋን እንዳታቀርብ አልከለክላትም።

መጀመሪያ እንዲረዳት ስትለምን ኢየሱስን በአይሁዳዊ መጠሪያ «የዳዊት ልጅ» ብላ ነበር የጠራችው። ሁለተኛ ጊዜ ስትለምነው ግን ፤ «ጌታ ሆይ፤ እርዳኝ» አለችው (ማቴ. 15:25)። በዚህ ጊዜ ነበር ኢየሱስ መጀመሪያ ልጆችን (እስራኤላውያንን) መመገብ እንደሚያስፈልግና ምግባቸውን ለውሾች መወርወር እንደማይገባ የተናገረው። ኢየሱስ እንደ ብዙዎቹ ኩሩ አይሁዳውያን አሕዛብን «ቆሻሻ ጥንብ-አንሳ ውሾች» ማለቱ አልነበረም። ተስፋ እየሰጣት ነበር። እርሷም ከተስፋው ላይ ተንጠላጠለች።

ምላሷ የእምነትን ማሸነፍ ያሳያል። ሴቲቱ «ልጆች» (አይሁዶች) በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የነበራቸውን ስፍራ አልካደችም። የእነርሱንም ስፍራ ለመውሰድ አልፈለገችም። እርሷ የፈለገችው ከማዕዱ የሚወድቀውን ትንሽ የበረከት እንጥፍጣሬ ብቻ ነበር። ምክንያቱም «መዳን ለአይሁድ ነውና» (የሐዋ. 4:22)። እርሱ በተናገረው ቃል ላይ ተመሥርታ መለመኗ ደስ ሳያስኘው አይቀርም። ስፍራዋን በመቀበልና ቃሉን በማመን ነበር በልመናዋ የጸናችው። ኢየሱስም ጥያቄዋን ከሟሟላት አልፎ ለጠንካራ እምነቷ አመስግኗታል።

በወንጌላት ውስጥ ኢየሱስ «ለታላቅ እምነታቸው» ያመለከገናቸው ሁለት ሰዎች አይሁዶች ሳይሆኑ አሕዛብ መሆናቸው አስገራሚ ነገር ነው። ይህን ምስጋና የተቀበሉት ይህች የሲሮፎኒሺያ (ከናናዊት) ሴትና ሮማዊው የመቶ አለቃ ነበሩ (ማቴ. 8:5-13)። በተጨማሪም፤ በሁለቱም ሁኔታዎች ኢየሱስ ፈውስን የሰጠው ወደ በሽተኞቹ ሳይቀርብ ነበር። ይህም በዚያን ጊዜ በአይሁዶችና በአሕዛብ መካከል የነበረውን መንፈሳዊ ርቀት ያመለክታል (ኤፌ. 2:11-22)። በመጨረሻም፤ የጢሮስና ሲዶና ሰዎች በእምነታቸው የማይታወቁ ሰዎች ሆነው ሳሉ (ማቴ. 11:21-22)፤ ይህች ሴት ኢየሱስ ልጇን እንደሚፈውስ አምናለች።

ታላቅ እምነት ማለት በቃሉ አማካኝነት እግዚአብሔርን በመለመን ጥያቄው እስኪሟላ ድረስ በመማጸን መቀጠል ማለት ነው። ታላቅ እምነት እጅግ አነስተኛ በሆነ ማበረታቻ ላይ

በመንተራስ ተፈጻሚነትን ወዳገኝ የተሰፋ ቃልነት ይለውጠዋል።
«ጌታ ሆይ፤ እምነትን ጨምርልን።»

2. የደንቆሮው መፈወስ (7:31-37)። የዴካፖሊስ («አሥር ከተሞች») አካባቢም የአሕዛብ ክልል ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ከአካባቢው ከመውጣቱ በፊት ሕዝቡ የእስራኤልን አምላክ እያከበረ ነበር (ማቴ. 15:30-31)። ወደ ኢየሱስ ያመጡት ሰውዬ ዲዳና ደንቆሮ ነበርና ኢየሱስ ፈወሰው። ይህ በማርቆስ ወንጌል ውስጥ ብቻ የተመዘገበው ተአምር በተለይ የማርቆስ ተደራሲያን ለነበሩት ሮማውያን የተለየ ትርጉም ይሰጥ ነበር። ምክንያቱም የአሥር ከተማ አካባቢ «ከሮም ፈቀቅ ያለ ሮም» ነበር።

የፈውሱ ዜና እንዳይስፋፋና ሰዎች በተፈወሰው ሰውዬ ላይ ዓይናቸውን እንዳይጥሉ በማሰብ ኢየሱስ ከሕዝቡ ለይቶ ወሰደው። ሰውዬው ደንቆሮ በመሆኑ ምክንያት የጌታችንን ንግግሮች ሊሰማ ባይችልም፤ ጌታችን በጆሮዎቹ ጣቶቹን ሲያስገባና እንትፍ ብሎ ምላሱን ሲዳስስ ይሰማው ነበር። ጌታችን የቃተተው ኃጢአት ወደዚህ ዓለም ባመጣው ሥቃይና ኃዘን ምክንያት በሰውዬው ላይ ለደረሰው ችግር በመራራት ነበር። በተጨማሪም፤ ይህ የአካል ጉዳት በደረሰበት ሰውዬ ፋንታ ለአብ ያቀረበው ጸሎት ነበር። (ይኸው ቃል ከጸሎት ጋር በተያያዘ በሮሜ 8:23 እና 8:26 ውስጥ ተጠቅሷል።)

ኤፍታህ «ተከፈት፤ ተለቀቅ» የሚል ፍች ያለው የአረማይክ ቃል ነው። ሰውየው የኢየሱስን ንግግር ባይሰማም፤ ፍጥረት የፈጠረውን ትእዛዝ በመስማቱ ግለሰቡ ሊፈወስ ችሏል። ምላሱና ጆሮዎቹ እንደገና በትክክል መሥራት ጀመሩ። ሕዝቡ ስለ ተአምራቱ ለማንም ትንፋሽ እንዳይሉ የተነገራቸውን ጥብቅ ትእዛዝ ጥሰው በየስፍራው ዜናውን በማሰራጨታቸው (ማር. 1:34፤ 44፤ 3:12፤ 5:43)፤ ሌሎች ብዙ ሰዎች የታመሙባቸውንና ለአካል ጉዳተኝነት የተዳረጉ ዘመዶቻቸውን እየያዙ ወደ ኢየሱስ ይጉርፉ ጀመር። ኢየሱስ ትንሽ ለማረፍ ቢፈልግም ጊዜውን ሠውቶ ፈወሳቸው። የዚህ አገልግሎት ውጤት ምን ነበር? እነዚህ አሕዛብ «የእስራኤልን አምላክ አከበሩ» (ማቴ. 15:31)።

(3). የ 4,000 ሕዝብ መመገብ (8:1-9):: ብዙውን ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ እርስ በርሱ ይቃረናል ከሚል ድምዳሜ ላይ ለመድረስ የሚጣደፉ ሰዎች ይህንን ተአምር በአራቱም ወንጌላት ውስጥ ከተመዘገበው የ5,000 ሰዎች መመገብ ተአምር ጋር ያምታቱታል። ይህንን ክስተት የመዘገቡት ማቴዎስና ማርቆስ ብቻ ሲሆኑ፤ ይህንን ተአምር 5,000 ሰዎች እንጀራና ዓሣ ከተመገቡበት ተአምር መለየቱ አስቸጋሪ አይደለም። የመጀመሪያው ተአምር የተፈጸመው አይሁዶች በሚበዙባትና ከቤተላይዳ አቅራቢያ በምትገኝ ገሊላ ውስጥ ነበር። ይኼኛው ተአምር የተፈጸመው አሕዛብ በሚበዙባት ዴካፖሊስ (አሥር ከተማ) ነው። የመጀመሪያው ተአምር የተሠራው በአምስት እንጀራና በሁለት ዓሦች ሲሆን፤ ይኼኛው ተአምር የተሠራው በሰባት እንጀራ «በጥቂት ዓሦች» ነበር። 5,000ዎቹ ከእርሱ ጋር የቆዩት ለአንድ ቀን ብቻ ሲሆን፤ 4,000ዎቹ ግን ለሦስት ቀናት አብረውት ነበሩ። ከ5,000ዎቹ የተረፈው ምግብ አሥራ ሁለት ቅርጫት ሲሆን፤ ከ4,000 ዎቹ የተረፈው ሰባት ቅርጫት ብቻ ነበር። የቅርጫቶቹም ዓይነት የተለያየ ነበር። የ5,000ዎቹ ትርፍራፊ የተሰበሰበው በትናንሽ ቅርጫቶች ሲሆን፤ የ4,000ዎቹ ትርፍራፊ የተሰበሰበው ሰውን ሊይዙ በሚችሉ ትላልቅ ቅርጫቶች ነበር (የሐዋ. 9:25 አንብብ)።

አሁንም የጌታን ርኅራኄና ሁኔታዎችን ሙሉ በሙሉ ለመቆጣጠር መቻሉን በመመልከት እንበረታታለን። ነገር ግን የደቀ መዛሙርቱ ዕውርነትና አለማመን ተስፋ ያስቆርጠናል። የበፊቱን ተአምር ሙሉ በሙሉ ረስተው ነበር ማለት ነው? እስኪ ብዙም አንጫናቸው። እኛስ ስንት ጊዜያት የጌታን ምሕረቶች ዘንግተናል? ዛሬም ኢየሱስ እንዳልተለወጠና ለችግሮች ሁሉ መፍትሔ እንዳለው ልንገነዘብ ይገባል። ከእኛ የሚፈለገው በእርሱ መተማመን፤ ሁለንተናችንን ለእርሱ መስጠትና መታዘዝ ብቻ ነው።

4. ለደቀ መዛሙርቱ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (ማርቆስ 8:10-26)

ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ የገሊላን ባሕር ምዕራባዊ ዳርቻ ተሻግረው ከፈረሳውያን ጋር ተገናኙ። ፈረሳውያኑ ኢየሱስ ቀደም ሲል ከሰነዘረባቸው ክስ ገና አላገገሙም ነበር (7:1-23)። በዚህም ጊዜ ከሰማይ ምልክትን እንዲያሳያቸው በመጠየቅ ፈተኑት። የበሽተኞችን መፈወስ የመሳሰሉትን ምድራዊ ተአምራት ንቀው ነበር። ከሰማይ እሳት ወይም መና እንደማውረድ ያለ ታላቅ ምልክት ነበር የፈለጉት (ዮሐ. 6:30-31)። ይህም በርግጥ ከእግዚአብሔር ለመላኩ ማረጋገጫ ይሆናል ብለው አሰቡ።

ጌታችን በዚህ ጥያቄ አዘነ (ማር. 7:34 አንብብ)። የእግዚአብሔር ምርጥ ሕዝብ ሃይማኖታዊ መሪዎች ልብ-ደንዳናና መንፈሳዊ ዕውራን እስኪሆኑ ድረስ የሚሳሳቱት እንዴት ነው! ከሰማይ ምልክትን መጠየቃቸው ያለማመናቸውን የሚያረጋግጥ መረጃ ነበር። ምክንያቱም እምነት ምልክትን አይጠይቅምና። እውነተኛ እምነት የእግዚአብሔርን ቃል ይቀበላል፤ በመንፈስ ቅዱስም ውስጣዊ ምስክርነት ይረካል።

ማርቆስ የሚጽፈው በቀዳሚነት ለአሕዛብ ተደራስያን በመሆኑ፤ ጌታችን ስለ ነቢዩ ዮናስ ምልክት የሰጠውን ምላሽ አሳካተተም (ማቴ. 16:4፤ ማቴ. 12:38-41ን አንብብ)። «ዮናስ ምልክት» ምን ነበር? ሞት፤ መቀበርና ትንሣኤ። ኢየሱስ የተናገረውን ሆኖ መገኘቱ የተረጋገጠው በራሱ ሞት፤ መቀበርና ትንሣኤ ነበር (ዮሐዋ. 2:22-36፤ 3:12-26)።

ኢየሱስ ከሕዝቡ ተለይቶ ከገሊላ ባሕር በስተ ምሥራቅ ወዳለው አካባቢ ሄደ። በጉዞውም ወቅት ለደቀ መዛሙርቱ ጠቃሚ መንፈሳዊ ትምህርት አስተምሯል። ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሳይይዙ በመምጣታቸው እርስ በርሳቸው እየተነጋገሩ ነበር። ምግቡን ይዞ ባለመምጣቱ ጥፋት የፈጸመው ማን ይሆን?

በጥንቃቄ የመረጣቸው ደቀ መዛሙርቱ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ዘገምተኞች ሆነው መገኘታቸው ኢየሱስን ሳያሳዝነው አይቀርም። በሁለት አጋጣሚዎች እንጀራን ከ10,000

የሚበልጡ ሰዎችን መመገቡ ወደ ልባቸው የዘለቀ አይመስልም! ኢየሱስ በጀልባይቱ ውስጥ አብሯቸው እያለ ስለሚበሉት እንጀራ መከራከር ለምን አስፈለጋቸው? ምክንያቱም አእምሯቸው የደነዘዘ ሲሆን፤ ልባቸውም ደንድኖ ነበር (ማር. 6:52 አንብብ)። ዓይኖቻቸው ከመታወራቸውም በላይ፤ ጀርዎቻቸውም ደንቁረው ነበር (4:11-12 አንብብ)።

ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ የተቀበሏቸውን በረከቶች የመርሳት ዝንባሌ ይታይባቸዋል [መዝ. (103):1-2]። እርሱ ፍላጎቶቻችንን እያሟላ ሳለ አንድ ችግር ሲገጥመን እናጉረመርማለን ወይም እንፈራለን። ከእርሱ ጋር እስካለን ድረስ የሚያስፈልገንን እንደሚያሟላልን እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። ስለሆነም፤ ለአፍታ ቆም ብለን ለእኛ ያላቸውን በጉነቶችና ታማኝነቶች ልናስታውስ ይገባል።

ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ ሊያስተምር የፈለገው ስለ እርሾ እንጂ ስለ እንጀራ አልነበረም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እርሾ የክፉ ነገር ምልክት ሆኖ በተደጋጋሚ ተጠቅሷል። የፋሲካ በዓል በመጣ ቁጥር አይሁዶች እርሾን ከቤታቸው ማስወገድ ነበረባቸው (ዘጸ. 12:18-20)። ለመሥዋዕትነት በሚቀርብ ምግብ ውስጥ እርሾ መጨመር አይቻልም ነበር (ዘጸ. 23:18፤ 34:25፤ ዘሌዋ. 2:11 እና 6:17)። ክፉት እንደ እርሾ ሁሉ አነስተኛና ድብቅ ሲሆን፤ በፍጥነት የመስፋፋትና ሁሉንም ነገር የማበላሸት ብቃት አለው (ገላ. 5:9)።

እርሾ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሐሰተኛ ትምህርት (ገላ. 5:1-9)፤ በቤተ ክርስቲያን ብይን ያልተሰጠው ኃጢአት (1ኛ ቆሮ. 5)፤ እንዲሁም የግብዝነት መግለጫ ሆኖ አገልግሏል (ሉቃስ 12:1)። በዚህ ዓውድ፤ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ያስጠነቀቀው ከፈሪሳውያን ሐሰተኛ ትምህርትና ከሄሮድስ ተከታዮች እንዲጠበቁ ነበር። በሌላ አገላለጽ፤ ግብዝነትን ይለማመዱና ያስፋፉ ነበር (ማር. 7:6ን ተመልከት)። የሄሮድስ ተከታዮች ሄሮድስን የሚደግፉ፤ የሮማውያንን አኗኗር የተቀበሉ፤ ሄሮድስና አገዛዙ ለአይሁዶች ተስፋ የተገባውን መንግሥት እንደሚመሠርቱ የሚያስቡ ሰዎች ነበሩ። ይህ ሐሰተኛ ትምህርት በደቀ መዛሙርቱ ልብና አእምሮ ውስጥ ከሠረዘ በሕይወታቸው

ውስጥ ተጽዕኖ በማሳደር፤ ኢየሱስ ስለ ራሱና ስለ መንግሥቱ እንዲያስፋፉ የሰጣቸውን እውነት ይበርዝ ነበር።

ሐሰተኛ ትምህርትን ለመለየትና ለማስወገድ የምናደርገው ጥንቃቄ ምንጊዜም በቂ ሊሆን አይችልም። አንድ ግለሰብ ወይም ቤተ ክርስቲያን ትንሽ ዝንፍ ያሉ እንደሆነ ብዙም ሳይቆይ ሁሉም ነገር ሊበላሽ ይችላል። ጌታችን ብዙውን ጊዜ የማስጠንቀቂያ ቃል ባይሰነዝርም፤ ይህንኑ የሚያደርገው ጉዳዩ በጣም አስፈላጊ በሚሆንበት ጊዜ ነው።

በዚህ ክፍል ማርቆስ በሌሎች ወንጌላት ውስጥ የማይገኙትን ሁለት ነገሮች ጠቅሷል። እነዚህም የደንቆሮው (7:31-37) እና ከቤተ ሳይዳ ውጭ የነበረው የዓይነ ስውሩ መፈወስ ናቸው (8:22-26)። የእነዚህ ሁለት ሰዎች ታሪክ በ8:18 የተገለጠውን የደቀ መዛሙርቱን መንፈሳዊ ሁኔታ የሚያብራራ ይመስላል። አይሁዳውያን አንባቢዎች እነዚህን ሁለት ተአምራት በኢሳይያስ 35 ውስጥ ከተገለጹት የመሢሐ የተስፋ ቃሎች ጋር ያዛምዳሉ።

በእነዚህ ሁለት ሁኔታዎች ሰዎቹን ወደ ኢየሱስ ያመጡት ወዳጆቻቸው ነበሩ። በእነዚህ ሁለት ሁኔታዎች ኢየሱስ ሰዎቹን ከሕዝቡ ለይቶ አስወጥቷቸዋል። እንዲያውም ሁለተኛውን ግለሰብ ከከተማዬቱ ውጭ ይዞት ወጥቷል። ለምን? ይህንን ያደረገው ምናልባትም የቤተሳይዳ ከተማ ቀደም ሲል ባለማመኗ ምክንያት ፍርድ ስለተበየነባት ይሆናል (ማቴ. 11:21-24)። ለቤተ ሳይዳ ነዋሪዎች የሚሰጥ ተጨማሪ መረጃ አልነበረም።

ስለዚህ ተአምር ለየት ያለው ነገር ወዲያውኑ ሳይሆን ቀስ በቀስ መከሰቱ ነው። በወንጌላት ውስጥ ቢያንስ ሰባት ዓይነ ስውራን ተፈውሰዋል። ጌታም ሰዎቹን የፈወሰው በተለያዩ መንገዶች ነው። ፈውሱ ቅጽበታዊ እንዳይሆን ያገደው የቤተሳይዳ እምነተ-ቢስነት መንፈስ (ማር. 6:5-6 አንብብ) ወይም የግለሰቡ መንፈሳዊ ሁኔታ ሊሆን ይችላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባልተገለጸ ምክንያት ሳቢያ ግለሰቡ ለቅጽበታዊ ፈውስ ባለመዘጋጀቱ፤ ኢየሱስ ቀስ በቀስ ዓይኖቹን አብርቶለታል። ስውዬው ሰዎችንና ዛፎችን ለይቶ ማወቁ ዕውር ሆኖ

እንዳልተወለደና ነገር ግን በበሽታ ወይም በአደጋ ብርሃኑን እንዳጣ ያስረዳል።

ኢየሱስ ሰውዬውን ወደ ቤቱ በሚያሰናብትበት ጊዜ ወደዚያች ከተማ እንዳይገባ ማስጠንቀቂያ፤ ግለሰቡ የቤተሳይዳ ሰው አለመሆኑን ያሳያል። በኢየሱስ ካመነ በኋላ ክርስቶስን ለመቀበል ወዳልፈለጉት የቤተሳይዳ ሰዎች መሄድ ለምን አስፈለገ? ከእንግዲህ ወዲህ ሥራው ወደ አገሩ በመሄድ የክርስቶስን መንግሥት የምሥራች ቃል ማስፋፋትና የተደረገለትን ለሌሎች በማሳየት የዚህን መንግሥት ኃይል ማንጸባረቅ ነበር (2:11፤ 5:34፤ 10:52 አንብብ)። ለቤተሳይዳ ሰዎች ተጨማሪ ዕድል መስጠት አይገባውም ነበርን? ኢየሱስ ዓይኖቹን እንዴት እንደ ፈወሰ ቢሰሙ ያምኑ ይሆን? የቤተሳይዳ ሰዎች ብዙ ዕድሎች ቢሰጧቸውም ሊጠቀሙ አልቻሉም። ለማንኛውም ሰው ቢሆን የእግዚአብሔርን ቃል ላለመስማት ልቡን ማደንደኑ አደገኛ ነገር ነው።

ደቀ መዛሙርቱ በዚህ የጉዞ ወቅት ጠቃሚ ትምህርቶችን ገብይተዋል። እነዚህም ለወደፊት የአገልግሎት ጊዜዎቻቸው የሚያስፈልጓቸው ትምህርቶች ነበሩ። ዛሬ እኛም እነዚህኑ እውነቶች መማር ይኖርብናል። (1) ሌሎችን ምልክቶች ሳትፈልግ በቃሉ ኑር። (2) ኢየሱስ የሚያስፈልግህን እንደሚያሟላልህ ተማመን። (3) የሐሰተኛ ትምህርትን እርሻ አስወግድ። (4) ኢየሱስ እንደ ፈቃዱ በተለያዩ መንገዶች እንዲሠራ ፍቀድለት።

ማርቆስ በእግዚአብሔር ባሪያ አገልግሎት ውስጥ የታዩትን አንዳንድ ክስተቶች መዝግቧል። ከዚህ በኋላ ደግሞ ከመጋረጃው በስተጀርባ ወደሚከናወኑ ድርጊቶች ይወስደናል። በዚህም ጊዜ የእግዚአብሔር ባሪያ ደቀ መዛሙርቱን ሲያስተምርና ለመስቀል ላይ ሞቱ ሲያዘጋጃቸው እንመለከታለን።